

«Folk i sin beste alder
surrer rundt på Blindern
når de kunne gjort en
bedre jobb andre steder.»

Elin Ørjasæter tror utdanningsbobla vil sprekke

Kultur, side 14 og 15

Idealmannen

Vi brukte vitenskapen for
å skape en perfekt mann.

Og sendte ham
på speed-date.

Reportasje,
side 20 og 21

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 65, utgave 24 | www.universitas.no | onsdag 21. september 2011

Giftlekkasjen på Blindern:

- Giftkanna skulle aldri stått i rommet.
- Lekkasjen skyldtes personlig svikt.
- Gransker rutiner ved evakuering.

Nyhet, side 8 og 9

FOTO: SEBASTIAN DAHL

Sykepleie- studenter i praksis

utnytttes

HiOA-studenter er misfornøyde med hvordan de blir brukt
som ulovlig arbeidskraft i praksistiden.

Nyhet, side 4 og 5

Sent

Researchers Night
& Harry's gym live!

Fredag 23. September kl. 19-23

NORSK
teknisk
museum

Hvor vil du?

Arbeidslivsdagen ved UiO 27. sept

Stands i Idrettsbygningen, Blindern. Åpningstale og kaffe kl 11
Bedriftspresentasjoner på campus

karrieresenteret.uio.no

Sommerjobb Kontakter Oppgavesamarbeid Traineeprogrammer Fast stilling

redaktør: **Simen Tallaksen**
simen.tallaksen@universitas.no 480 36 044

redaksjonsleder: **Nordis Tennes**
nordis.tennes@universitas.no 922 21 231

fotosjef: **Skjalg Bohmer Vold**

desksjef: **Jørgen Brynhildsvoll**

nettredaktør: **Gabriel Steinsbekk**

MENINGER

Pensjonisttilværelse

En eldrebølge er i ferd med å skylle innover norske syke- og gamlehjem. Fremtidens pensjonister trenger et solid antall med godt kvalifiserte sykepleiere, og sykepleierutdanningen er, sammen med ingeniør- og lærerutdanningen, det største satsingsområdet innen høyere utdanning for den rødgrønne regjeringen.

Denne høsten kommer en stortingsmelding med mål om å forbedre kvaliteten på helseutdanningene. En slik gjennomgang kan gi statsråd Tora Aasland en ubehagelig overraskelse: Det kan nemlig se ut som om behovet for et økende antall sykepleiere ikke lar seg forene med en forsvarlig og god utdanning.

I denne utgaven av Universitas kan du lese om sykepleierstudenter som er frustrerte over dagens praksisordning, og Høgskolen i Oslo og Akershus innrømmer at de har problemer med å skaffe et tilstrekkelig antall gode praksisplasser til et økende antall studenter. Formålet med praksisen er at man ved hjelp av erfarne mentorer skal få sykepleierferdighetene ut i fingerspissene. I stedet for å få opplæring og oppfølging, opplever flere studenter å bli brukt på lik linje med vanlige tilkallingsvikarer. Dette er ikke bare et brudd på retningslinjene for praksisordningen – det er også totalt feilslått utdanning. Uten riktig oppfølging får man lite utbytte av praksisen.

Dersom statsråden har planer om å forbedre sykepleierutdanningen, kan det godt tenkes at hun må begynne i den andre enden ved å forbedre forholdene til de som allerede er ute i jobb. Sykepleieryrket er et såkalt lavstatusyrke med fysisk krevende turnusordninger og lave lønninger. Adecco-skandalen er et grovt eksempel på hvor tøffe forholdene for sykepleiere kan være, og slike omstendigheter gjør det fristende for arbeidsgivere å bruke praksisordningen som gratis arbeidskraft. Høyere lønn og forbedrede turnusordninger kan gi en positiv effekt for praksisordningen, men kanskje enda viktigere: Vi vil få flere, godt kvalifiserte og motiverte studenter til å velge sykepleieryrket.

Tora Aasland har allerede passert pensjonsalderen. Da er det fornuftig at hun retter blikket mot sykepleierutdanningen.

«Adecco-skandalen er et grovt eksempel på hvor tøffe forholdene for sykepleiere kan være.»

Må man ha de rette besteforeldrene for å bli advokat?

Den norske drø

KOMMENTAR

Eivind Trædal,
journalist i Universitas

Da jeg begynte på Blindern, følte jeg meg lettere desorientert. Så mange morsomme fag, så mange ting jeg vil studere! Men noen av medstudentene visste akkurat hvilke fag som var gode, hvilke forelesere man måtte få med seg og hvilke utenlandske universiteter man måtte utveksle til. Nå skal det sies at en stor andel av disse sannsynligvis ganske enkelt hadde orientert seg bedre enn meg, men mange av dem hadde en ekstra fordel: høyt utdanna foreldre.

Er det familiebakgrunn, og ikke innsats, som skaper forskjeller blant studentene? To nylig publiserte artikler om temaet kan tyde på det. I artikkelen «Two Paths to Inequality in Educational Outcomes», publisert i siste utgave av *Sociology of Education*, viser sosiolog Liza Reisel at Norge og USA har oppsiktsvekkende like utfall når det kommer til prosentandelen studenter som fullfører høyere utdanning, selv om systemene er vidt forskjellige. Dette dreier seg naturligvis om mer enn bare universitetene. I begge land er det slik at elever fra en privilegert bakgrunn allerede stikker seg ut på barne- ungdomsskoletrinnet. Men foreldres utdannelse gir seg overraskende nok større utslag i positiv retning på statistikken her i landet enn i USA. Like interessant i denne sammenheng er funnene til Marianne Hansen i siste utgave av tidsskriftet *Søkelys på arbeidslivet*. Hun stiller spørsmålet om Norge har en unytta reserve av dyktige ungdommer fra de lavere klassene som ikke søker seg mot universitetet. Funnene er mer markante enn man

skulle tro: Mens 75 prosent av elever med gjennomsnittskarakter fra høyere klasser søker seg mot høyere utdanning, er de tilsvarende tallene fra elever fra lavere klasser 25 prosent. Det viser seg også at tallene er enda mer markante for studenter fra familier som har tilhørt overklassen i over to generasjoner. Også blant de flinke elevene er utdanningsvalg svært forskjellig. Det store flertallet av videregående elever med snittkarakter fem og arbeiderklassebakgrunn velger høyskoleutdanning og ikke for eksempel profesjonsutdanning, mens effekten er motsatt hos femmer-studenter fra overklassen.

De siste hundre årene har samfunnets øverste sjikt i økende grad blitt supplert med medlemmer fra bygda eller arbeiderklassen. Nå står denne strømmen i fare for å ebbe ut. Det er ingen plikt å være en streber.

«Det er ingen plikt å være en streber. Men faren er at klasseforskjeller i samfunnet fester seg.»

Det er dessuten dårlig for humøret og helsa. Men hvis man må ha de riktige besteforeldrene for å komme seg opp og fram i samfunnet, vil klasseforskjellene i landet feste seg. Det er hverken positivt for universitetet eller arbeidslivet om vi ikke klarer å sluse de dyktigste ungdommene inn i høyere utdanning, uavhengig av klassebakgrunn. Reizels og Hansnes artikler kan med fordel brukes til å gjenreise debatten om sosial

utjevning gjennom utdanning. Et sted å starte for universitetets del, kunne være å styrke rådgivningstjenestene. Da jeg begynte å tvile på om studievalget mitt var det rette, rusla jeg ned på infosenteret. Der blei jeg møtt av en hyggelig jente på min egen alder som ikke kunne gjøre annet enn å vise meg hvordan jeg kunne finne universitetets nettsider. Det hadde jo mamma og pappa også kunnet vise meg, selv om de har lærerskolen og ikke er advokater.

universitas@universitas.no

ØYEBLIKKET

foto: Christian Lycke

Rett fra landeveien: Han høres høres ut som en traktormotor med bourbon i tanken. Etter å ha trasket rundt som trubadur i Latin-Amerika et par år, har Mr. Orkester kommet tilbake til Norge, og besøkte nylig plassen mellom HF- og SV-fakultetene.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Katrine Myra**
katrine.myra@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Molte Moes vei 33**

Postadresse: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

mmen

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

SIGNERT

Karl Kristian Kirchhoff, formann i Det norske studentersamfund

Universitetet lærer ikke folk å kjøre bil. Like lite bør det lære studenter å debattere.

Formidling 1012

Per Anders Langerød fra Blindern AUF foreslår i Universitas 7. september at man skal erstatte examen facultatum med et eget fag i medietrening. Mange studenter sliter med muntlig fremførelse og vegrer seg for å delta i samfunnsdebatten. Formidling blir stadig en større del av vår forventede kompetanse, og et fag som dermed utelukkende fokuserer på dette vil kunne hjelpe studenter å ta ordet.

Men vil erstatningen av examen facultatum hjelpe? Man kan gjøre det meste kjedelig ved å gi det en fagkode på universitetet. Den debatten og det engasjementet Langerød vil ha finnes kanskje i sin beste form allerede på studentarrangementer, diskusjoner i kantinen eller på en generalforsamling. Å lede den inn i seminarrommene kan fort bli en form for institusjonalsert engasjement.

Faget Langerød ønsker å fjerne er en grunnleggende innføring i faghistorie og metode, noe det er nødvendig å ha

«Jeg kunne godt tenke meg å lære å kjøre bil eller å kle meg bedre, men det er ikke UiOs oppgave å lære meg det»

på begynnelsen av sin studietid. Nye begreper og ideer introduseres som man senere skal fordype seg i, man lærer å tenke fag. Langerøds formidlings- og debattfag

hadde vært en bedre idé om alt engasjement på universitetet var dødt, men det er ikke tilfellet. Selv har han en fortid fra AUF der han lærte seg å snakke for et publikum. Det finnes massevis av debatter og andre typer arrangementer der studenter kan prøve seg på offentlig ordskifte. Universitas' spalter er vidt åpne for alle som vil forsøke seg på et leserinnlegg, det avholdes over 500 generalforsamlinger årlig i forskjellige studentforeninger for den som vil lære seg å bruke talerstolen til å overbevise. Tilbudet er enormt og dekker alle former for ytringer, man må bare ville oppsøke det selv.

Jeg kunne godt tenke meg å lære å kjøre bil eller å kle meg bedre, men det er ikke UiOs oppgave å lære meg det. Likeså syntes jeg det ikke er nødvendig at UiO gir meg formidlingstrening når studentlivet allerede bugner av muligheter. Det som derimot mangler, og som vi har jobbet for å innføre, er den realkompetansen som trenges for å drive store studentforeninger, men det er en annen debatt.

debutt@universitas.no

BAKPÅ NYHETENE

«Retningslinjer for retningslinjer» – Veileder for utarbeidelse av kunnskapsbaserte faglige retningslinjer i helse- og omsorgstjenesten, er en revisjon av forrige versjon av dokumentet fra 2002.

Studerer du offentlig administrasjon? Lar du deg fascinere av sære enkeltemner som tilbys ved ditt nærmeste samfunnsvitenskapelige fakultet? Da vil du helt sikkert juble over saken som nå er ute på høring i Helsedirektoratet, og før jul vil forhåpentligvis direktoratets nye «retningslinjer for retningslinjer» være klart.

Vi skal gi studentene billigere øl, og vi skal tilrettelegge for utbygging av studentboliger.

Fabian Stang har forstått hva som skal til for å få studentenes stemmer, men vi er mer usikre på om ordføreren er i stand til å skille mellom lokal- og skolevalg. Inside 15.09.

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

19. sep

rossavik Operaens arkitekt ønsker Lambda velkommen, sier han til @dagsavisen. Hevder ikke anti-Lambda-folket at bygget ville ødelegge for operaen?

vanskelig røyker i Oslo

19. sep

andersheger @FredrikGiertsen kan det ikke flyttes til Bjørvika? Trodde @rossavik var tilhenger av å samle kulturinstitusjoner der

twitrer ikke privat, men offentlig

19. sep

FredrikGiertsen @rossavik nå er det snakk om å flytte pissoiret i Kampens Park til Hønefoss. For eller i mot?

tvillingpappa

19. sep

FredrikGiertsen @andersheger @rossavik det blir lettere å finne dit for turistene, det er sikkert. Men hva med de lokale tafserne?

tvillingpappa

19. sep

rossavik @FredrikGiertsen Det ville jo være til glede for mange i min bransje på Hønefoss, og dessuten gjøre dine barn tryggere. For.

vanskelig røyker i Oslo

19. sep

rossavik @FredrikGiertsen Vi kan ta buss eller trikk. I gamle dager var doen på Oslo V det store. @andersheger

vanskelig røyker i Oslo

19. sep

FredrikGiertsen @rossavik bra, selv om Østkanten nå vil miste nok en attraksjon. Får håpe det ikke går ut over estetikken

tvillingpappa

19. sep

andersheger @rossavik var ikke også Vigelandsparken hot en stund? Lang tradisjon for koblingen til kunst, altså @FredrikGiertsen

twitrer ikke privat, men offentlig

nyhetsredaktør: **Lars Thorvaldsen**
lars.thorvaldsen@universitas.no 419 04 679

NYHET

Brukte 350 000 på cava

PENGEBRUK: Universitetet i Oslo har brukt 350 000 kroner på cava i forbindelse med skolens 200-års-jubileum. Bare på bursdagsfesten 2. september ble det drukket over 2900 flasker, melder DN talent. Prosjektdirektør Inger Stray Lien forsvarer pengebruken.

– Det er en beskjeden utgift for så mange mennesker, og jeg tror nesten ikke vi kunne fått det billigere, sier hun.

Bitter hyttekrangel i Bergen

PENGEBRUK: Studentsamskipnaden i Bergen (SiB) vedtok i forrige uke å svi av over syv millioner kroner på en ny studenthytte. Det omdiskuterte forslaget har fått flere tidligere studentpolitikere i byen til å rase.

– Jeg kan ikke fatte den illoljaliteten SiB har overfor sitt eget Velferdsting og studentstyre. Her er det åpenbart at de kjører sitt eget løp, sier Eirik Tenfjord til Studvest.

Lederen av studentforeningen, Bård Johansen, stiller seg uforstående til kritikken og mener hytta er en god investering.

Politiet avventer undersøkelser

AG3-SAKEN: For drøyt tre uker siden oppdaget en tilfeldig student et AG3-gevær i et ulåst bokskap på Blindern. Politiet har hatt tre personer inne til avhør i saken og avventer nå tekniske bevis.

– Vi har ennå ikke fått svar på tekniske undersøkelser. Saken er nå satt til en etterforsker, men den ligger på vent til vi får svarene, sier saksansvarlig ved Majorstua politistasjon Håvard Beck.

Han opplyser videre om at politiet foreløpig ikke har noen teori i saken og at ingen flere personer er brakt inn til avhør.

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

rustning både av atomvåpen og konvensjonelle våpen. — Ville a-våpen i Norge tjene nedrustningen? — Usiddebart må man svare nei på et slikt spørsmål. Men en ensidig nedrustningspropaganda i Vest ville føre til at Sovjet ikke ble så særlig interessert i forhandlinger når folkeopinionen i Vest gjør hva russerne selv måtte gjøre ved forhandlingsbordet. — Men det har da aldri vært tanke hos ansvarlige mennesker at man skulle foreta en ensidig nedrustning. — Motivene kan være så forskjellige, — motivene til de 13 tror jeg er de aller beste. Les også bokser om seksualteknikk. — Si meg nå en gang, — et teologisk studium, utvikler det hjertet eller hjernen? — Ja, ha. — Jeg glemmer hvor du er. — Et hvert universitetsstudium er ment å skulle utvide hjernen, men kan ikke studere seg til en viking av hjertet. — Like så, 3 som man kan bli foretatt ved å h bokser om seksualteknikk. — Men det er vel også motvendi — Bikkert — for mange, men og merke først når forelesningen, villegger.

den hrer i Stortinget, John Lyng og Deansen eksisterer det et Høy-

En ung utgave av Inge Lønning, Universitas Nr. 8, 1961

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

«Det er innført do-apartheid i 12. etasje i SV-bygget – nærmere bestemt ved Institutt for sosialøkonomi. Apartheid-praktiseringen går i korthet ut på at kvinnelige studenter ikke lenger får lov til å benytte dame-toiletet.

Hentet fra saken «Do-apartheid», Universitas Nr. 3, 1986

Utnyttet i p

Sykepleiestudent Julie Kvam måtte overta ansattes arbeidsoppgaver, stikk i strid med reglene. Sykepleierstudentenes forbund mener problemene med utdanningspraksisen er utbredt.

PRAKSIS

tekst: Håkon Frede Foss

foto: Sebastian Dahl

For sykepleiestudenter utgjør halvparten av studiet praktisk opplæring ved helseinstitusjoner. Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) skriver på sine nettsider at studenter i utdanningspraksis ikke skal brukes som ordinær arbeidskraft. Likevel har en rekke studenter fortalt Universitas at de blir brukt som ekstra kapasitet der de har vært i praksis. Blant annet skal studenter ha blitt tilkalt for å erstatte syke ansatte. De færreste ønsker å stå frem med fullt navn.

Utnyttet som arbeidskraft

Julie Røstad Kvam går tredje året på sykepleien ved HiOA.

Hun er en av få studenter som tør å kritisere utdanningspraksisen uten å være anonym. Kvam mener hun ble utnyttet av praksisstedet for at de skulle spare penger.

– Jeg følte at jeg ble utnyttet som arbeidskraft. Hvis det var rolig, noe det stort sett var, så sendte de ofte hjem de faste ansatte, fordi «studentene er jo der», forteller Kvam.

Da hun skulle ha praksisutdanning innen psykiatri, ble hun plassert på et alderspsykiatrisk sykehus. De sykeste pasientene, blant annet schizofrene, så hun aldri noe til, selv om hun var i psykiatrisk praksis.

– Det var stort sett mat og stell, forteller hun.

Både under sykehjemspraksis og psykiatrisk praksis kan hun fortelle om sviktende veiledning.

– Jeg gikk mye alene, og jeg hadde ansvaret for pasienten min alene i åtte uker, forteller hun. Kvam understreker at hun er svært fornøyd med sin nåværende praksisplass på Rikshospitalet.

Lærte ingenting

Line Jonassen går tredje året på sykepleien ved HiOA. Hun

To av tre: – Praksis på sykepleien er det aller viktigste, det er da man et ordentlig inntrykk av hva jobben går ut på. Jeg har vært heldig med to av tre praksisperioder, sier sykepleierstudent ved HiOA, Line Jonassen.

er heller ikke begeistret over praksisstudiene. Da hun skulle

«Det er skummelt å tenke på at man utdanner sykepleiere som ikke helt veit hva de gjør.»

Line Jonassen, sykepleierstudent

gjennomføre praksismodul i hjemmesykepleie, fikk hun i stedet plass på et sykehjem, hvor hun hadde vært i praksis året før.

– H v a lærte du om

hjemmesykepleie i praksisen?

– Ingenting, jeg gjorde akkurat det samme som jeg gjorde første året i praksis. Det var ikke hjemmesykepleie i det hele tatt, det var en vanlig avdeling for et sykehjem, sier Jonassen.

– Man forventer jo å få de praksisplassene som det står i fagplanen at vi skal få, sier hun.

Jonassen frykter at mangelfull praksis kan gå ut over pasientenes sikkerhet.

– De studentene som fikk en relevant praksis for hjemmesykepleie, kan jo mye mer om hjemmesykepleie enn jeg kan. Det er skummelt å tenke på at man utdanner sykepleiere som ikke helt veit hva de gjør, sier hun.

Uklare roller

Normalt skal alle sykepleierstudenter i utdanningspraksis ha en veileder på praksisstedet som er ferdig utdannet. Da Jonassen var i praksis på sitt andre år, måtte hun selv være veileder for yngre studenter.

– Jeg fikk ikke tildelt veileder

fra praksisstedet. Da var det vanskelig å vite hvordan jeg skulle bli vurdert i praksisperioden. Rollene var rett og slett uklare, sier hun.

– Pasientsikkerheten truet

Anna Mohn Sneve er leder for studentdelen av Norsk sykepleierforbund (NSF) og representerer over 10 000 sykepleierstudenter. Hun reagerer kraftig når Universitas forteller om studentenes erfaringer.

– Studentene skal ikke overta veiledningsansvaret som sykepleierne på praksisstedet skal ha, sier Sneve og viser til Rammeplanen for sykepleierutdanningen. Hun mener at dårlig oppfølging av praksisstudentene er et utbredt problem.

– Mangelfull veiledning fører til at studentene ikke lærer det de skal. Vi mener man bør ha vært sykepleier i minst to år før man får være veileder for sykepleierstudenter i praksis.

Lederen for NSF Student kan fortelle at dette ikke er unike enkeltsaker, men problemer som gjelder mange sykepleierstudenter.

– Vi ser at skolene gang på gang bryter rammeplanen fastsatt av Kunnskapsdepartementet. Studentene får praksisplasser som er irrelevante, og veilederne fra skolene er ikke nok til stede, sier Sneve. Hun mener at mange nyutdannede sykepleiere derfor mangler den nødvendige kunnskapen de trenger i arbeidslivet.

– I verste fall går det ut over pasientsikkerheten, sier Sneve.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

Praksisordningen

Praksis i sykepleierutdanningen

- Sykepleierstudenter skal ha praksisstudier innen eldreomsorg, hjemmesykepleien, psykiatri og på sykehus.
- Praksisstudiene utgjør 50 prosent (90 studiepoeng) av en Bachelorgrad i sykepleie.
- Yrkesutøvelsen ved praksisstedet skal være relevant for sykepleierutdanningen.
- Lærestedets undervisningspersonell skal veilede og må ha jevnlig tilstedeværelse i studentenes praksis.
- Studenter i praksis skal ikke brukes som ordinær arbeidskraft.

Kilde: Rammeplan for sykepleierutdanninga, fastsatt av Kunnskapsdepartementet, hioa.no

Repetisjon: Sykepleierstudent Julie Røstad Kvam er fornøyd med praksisplassen på Rikshospitalet, men var ikke fornøyd med sin psykiatriske praksis. –Jeg følte det ble åtte uker sykehjemspraksis på nytt, sier hun.

Innrømmer problemer

Nina Waaler, dekan ved Fakultetet for helsefag ved HiOA, er ikke ukjent med praksisstudentenes misnøye. Hun mener situasjonen er veldig uheldig og lover en nærmere gjennomgang av praksisutdanningen.

– Vi skal gå i tett dialog med studentene angående dette. Det lover jeg, sier hun.

– Er tilbudet på Høyskolen godt nok?

– Vi må hele tiden sørge for god kvalitet, også i praksisutdanningen. Men det er mulig

det er ting vi kan gjøre bedre.

Waaler sier hun ser alvorlig på at praksisstudenter kan ha blitt brukt som ekstra kapasitet på praksisplassen.

– Dersom studentene opplever at deres arbeidskraft blir misbrukt, må de si fra til Høyskolen.

– NSF Student peker på utbredt brudd på rammeplanen, irrelevante praksisplasser og fraværende veiledere. Hva tenker du om det?

– Det har jeg ikke noe grunn-

lag for å si noe om. Det er alvorlig dersom det skjer.

– De mener det går ut over pasientsikkerheten.

– Det er en alvorlig påstand. Det er alvorlig dersom det er slik, svarer Waaler.

Om konkrete forhold på praksisplassene, henviser Waaler til leder av Institutt for sykepleie, Dag Karterud.

– Vi er klare på at studentene ikke er arbeidskraft på praksisplassene, sier Karterud.

Men han utelukker ikke at enkelte praksisplasser innimellom regner studentene som en del av den ordinære arbeids-

stokken.

– Dette kan skyldes at studentene deltar i et kollegialt fellesskap. Det er viktig at dette ikke utnyttes, sier Karterud.

– Har alle praksisstudenter veiledere som er utdannet sykepleier?

– Ja, i overveiende grad. Men i perioder kan det være at veiledning gis fra hjelpepleiere.

– Er det slik at noen praksisstudenter på andreåret ikke får veiledere på praksisplassen, men selv er veiledere for førstårsstudenter?

– Jeg stiller meg tvilende til at det er den hele og fulle sannheten. Da må i tilfellet jeg ikke

vite om det, sier Karterud.

Han innrømmer at høyskolen har problemer med å få gode praksisplasser, samt å få nok av dem.

– Vi har strevet ganske mye med å få tilstrekkelig antall praksisplasser i kommunehelse-tjenesten og i hjemmesykepleien. Derfor har noen fått en praksisplass som ikke er optimal, sier han.

– Hvis ikke vi får tilstrekkelig antall praksisplasser, kan vi bli nødt til å permittere studenter. Dette ønsker verken vi eller studentene.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

ILLUSTRASJONSFOTO: CREATIVE COMMONS

Slakter studentprotest mot olje

Studentpolitisk nei til oppdragsforskning på olje og gass skaper debatt. Forslaget får Frp-topp til å se rødt.

STUDENTPOLITIKK

tekst: Vegard Rønneid Erikstad

Studentparlamentet (SP) ved Universitetet i Oslo (UiO) mener at UiO ikke skal påta seg oppdragsforskning fra petroleumsindustrien, og heller satse på grønn forskning. Miljøpolitisk talsmann i Fremskrittspartiet (Frp) Ketil Solvik-Olsen synes forslaget vitner om mangel på kunnskap.

– Jeg hadde håpet at norske studenter var mer realitetsorienterte på verdens energibehov, fremfor å mure seg inn i sitt elfenbenstårn og late som om man kan definere petroleum ut av verdens energiforsyning, sier han.

Solvik-Olsen mener at petroleum kommer til å være en viktig energikilde i mange år fremover, og at Norge kan bidra til å gjøre den mer miljøvennlig.

– SP bør anerkjenne at Norge er verdensledende innen miljøvennlig og energieffektiv utvinning av olje og gass. De bør heller fokusere på at UiO skal bidra til å videreutvikle næringen slik at bruk og utvinning gjøres ytterligere energi- og miljøintensivt, fortsetter Solvik-Olsen.

Skeptisk til fremgangsmåten

Med forslaget ønsker SP å påvirke UiO til å ta mer ansvar i klimaspørsmålet. Å ikke la petroleums-selskap betale for forskning er et steg på veien dit, mener SP. Direktør ved klimaforskningssenteret CICERO Pål Prestrud er enig med SP i målet, men ikke middelet for å nå dit.

– Generelt vil jeg si at det er ikke lurt å gå løs på forskning på et universitet om man vil bidra til å løse klimautfordringene. Vi må få til politiske endringer på det internasjonale nivået for å bekjempe problemet, og der kan alle typer forskning bidra, sier han.

Forskning har først og fremst bidratt positivt til hvordan vi utviner olje og gass i Norge, hevder Prestrud.

– Det er ingen tvil om at den norske forskningsinnsatsen har vært en suksess. Den har i vesentlig grad bidratt til at vi har lave utslipp og mindre ulykker sammenlignet med produksjon av olje og gass andre steder i verden.

100 000 arbeidsplasser på spill

Olje- og gasssektorene er viktige for industri-Norge, mye på grunn av en omfattende leverandør-

industri. Statssekretær i Olje- og energidepartementet Per Rune Henriksen i Arbeiderpartiet (Ap) tror SPs forslag ville fått store konsekvenser i praksis.

– I tillegg til effektene på forskningsmiljøene vil et slikt forslag i praksis kunne få uhyre store konsekvenser ellers i samfunnet. Vi har en stor og konkurransedyktig leverandørindustri som er avhengig av forskning som foregår ved norske universiteter og høyskoler.

Denne industrien vil miste noe av sin konkurransedyktighet, som betyr at 100 000 arbeidsplasser settes på spill, sier han.

Fornuftig forslag

Målet med SPs vedtak er først og fremst å hindre at petroleumsindustrien styrer forsk-

ningen. Leder for Norges naturvernforbund, Lars Haltbrekken, deler denne bekymringen og synes forslaget er fornuftig.

– Det er andre enn petroleumsindustrien som bør styre hva vi forsker på. UiO bør selv legge premissene for forskningen sin i samarbeid med offentlige myndigheter. Det finnes mange gode forskningsprogrammer på grønn energi som Universitetet kan bidra til.

Kritisk: Ketil Solvik-Olsen, Frp

Ingen motsetning

Solvik-Olsen tror ikke at oppdragsforskningen er noe hinder for å drive god grønn forskning.

– Jo sterkere vi er på flere fronter, jo mer attraktive blir vi. Og jo sterkere drivkraft har vi som nasjon innen både fornybar energi og petroleum, sier han.

Han mener det er andre midler enn det SP foreslår som skal til for at Norge blir bedre på klimavennlig forskning.

– Når forskning på fornybar energi ikke er på nivået de fleste av oss ønsker, så handler det om at rammebetingelsene ikke er gode

Støttende: Lars Haltbrekken, Naturvernforbundet.

Dette er saken:

Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo vedtok sin politiske plattform for 2011/12 den 27. august.

I et av vedtakene skriver de at: «UiO skal ikke ta på seg oppdragsforskning som sikter direkte inn mot videre petroleumsaktivitet».

Kilde: Studentparlamentet

nok i Norge. Fremfor å skyldte på petroleumsnæringen må Storting og regjering gjøre det mer attraktivt å satse på utvikling av fornybar energi, sier Solvik Olsen.

Les SP-leder Stian Skaalbones forsvare oljevedtaket på side 12.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

Møte: Frihandel og privatisering av vann

Tid: **mandag 26. september kl. 12.00-14.00**

Sted: **Eilert Sundts hus, Blindern**

Arrangør: **LAG Blindern**

FRIHANDEL PÅ DVPT VANN

Innledere:
Margarita Florez, ILSA i Colombia,
vannprivatisering og frihandel

Petter Slaatrem Titlan, LAG, Norges
frihandelsavtale med Colombia.

Sent^{8.0}

PÅ TEKNISK MUSEUM OG TELEMUSEET

NORSK
**teknisk
museum**

FREDAG 23. SEPT. KL. 19

Inngang: 90,- /studenter 50,-

Årets museum 2011

★ UTEN UNGER!

Researchers' Night

Forskningsdagene starter med en fest - samtidig i 320 europeiske byer!

la bilen
bli hjemme

Forsker Grand Prix:

Landets beste forskningsformidlere

Kryptisk
på Telemuseet

**MOT
OPP**

Live: HARRY'S GYM

Musikk
terapi

Spør en forsker i **Abels Tårn**
Sendes i NRK P2

Forskning på museet:

MIND GAP

Hjernen på utstilling

**Såpeboble-
SHOW!**

iPhone Ensemble

DJ & PUBQUIZ
AstroAmfi

Highlights i utstillingene

Mobilklenodier

18-års grense

Mer info: www.tekniskmuseum.no | Reis til Kjelsåsveien 143 med Buss: 54, 25, 22 Trikk 11, 12

På åstedet: Nils Roar Sælthun, instituttleder ved Institutt for geofag, var selv i Malawi da lekkasjen inntraff, men tar likevel på seg skylda for ulykken. – Kjemikaliene burde aldri ha vært her, sier han.

Han tar ansvaret for giftlekkasjen

Instituttlederen legger seg flat etter giftlekkasjen, men kan likevel ikke utelukke nye tabber. Nå varsler UiO gjennomgang av evakueringsrutinene.

GIFTFLEKKASJER

tekst: Ingeborg Huse Amundsen og Endre Stangeby

foto: Sebastian Dahl

– Som instituttleder er det mitt ansvar at slikt ikke skal skje, sier Nils Roar Sælthun, leder ved Institutt for geofag.

Kjemikaliene som forrige tirsdag utløste full giftutrykning på Universitetet i Oslo (UiO) skulle

aldri vært i lagerrommet. Sælthun tar selvkritikk for rutinene ved instituttet.

– Det er ikke ryddig nok hos oss. Vi burde ha visst om dette, sier han.

I går skulle egentlig ledelsen ved UiO gjennomgå en rapport om hva som skjedde under giftlekkasjen i geologibygningen forrige tirsdag. Rapporten var forsinket, men en rekke detaljer røpes imidlertid fra institutt-nivå.

Væske lakk ut

Et par desiliter flytende kjemikalier skal ha lekket ut av krana på en tilterskanne. Det er ennå ikke offentliggjort hvilket stoff dette gjelder, men etter det Universitas kjenner til er det snakk om det kreftfremkallende stoffet formalin. Beholderen var plassert i et kjølerom i kjelleren på Geologibygget, som ellers er ment for lagring av havbunnsprøver og lignende.

Instituttleder innrømmer at kjemikaliene aldri skulle vært på dette rommet, og han mener lekkasjen må ha begynt mellom fredag og tirsdag forrige uke. En ansatt skal ha vært siste person i rommet før helgen.

– Rommet er lett tilgjengelig. Du kan låse deg inn med vanlige kontornøkler, opplyser Sælthun.

Nå er området sperret av, og

rommet dekket til med plastduker. Et ventilasjonsrør frakter fremdeles ut gjenværende kjemikalier som er i lufta. Det skal ikke være farlig å oppholde seg i bygget.

– Må øve på evakuering

Universitas skrev forrige uke at studentene fikk gå inn i geologibygget etter at giftlekkasjen var et faktum. Ifølge Sælthun var det brannvesenet som åpnet dørene. Nå varsler universitetsdirektør Gunn-Elin Bjørneboe at krisehåndteringen må bedres.

– Det blir endringer i bered-

skapsrutinene. Øvelse gjør mester i slike tilfeller. Vi tar sikkerhet på dypt alvor, og har hatt helse-, miljø-, og sikkerhetstiltak (HMS) på agendaen siden 2009. Nå skal vi gjennomgå alle rutiner, spesielt med tanke på evakuering. Her kan vi muligens bli bedre, sier Bjørneboe.

I 2009 fikk universitetet massiv kritikk for manglende kjemikaliesikkerhet, og de generelle HMS-rutinene på campus fikk hard kritikk. Universitetsledelsen lovet å skjerpe seg.

– Ble rutinene noe bedre?

«Vi kan aldri utelukke menneskelig svikt. Det skal ikke skje, men man vet aldri.»

Frank Sarnes, seksjonssjef for Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet.

«Do not enter»: Det var på dette kjølerommet giftlekkasjen oppstod forrige tirsdag. Området er fremdeles sperret av, og lufta renses for kjemikalier.

Dette er saken

- En kjemikalielekkasje i Geologibygget ved UiO forrige tirsdag fikk brannvesen, politi og ambulanser til å rykke ut.
- Syv personer ble sendt til legevakten, men ingen fikk alvorlige skader.
- UiO har tidligere fått kritikk på mangelfull kjemikalie-sikkerhet og dårlige HMS-forhold.

– Det vil jeg si. Arbeidstilsynet rapporterer om at vi har fått et økt og godt fokus på kjemikaliesikkerhet og HMS etter 2009, sier Bjørneboe.

– Er det overraskende at dette nå inntreffer?

– Uhell kan skje, derfor er det viktig med gode rutiner.

– Så det var et uhell?

– Jeg vil ikke konkludere med at dette var et uhell før rapporten foreligger.

– Kan skje igjen

Universitetet har allerede utarbeidet en rekke papirer på hva de burde ha gjort for å unngå slike ulykker, men disse forblir i skrivepultskuffen.

– Vi har en fyldig beredskapsplan, men vi er så mange mennesker i laboratoriemiljøet fordelt over så mange bygg. Planarbeidet viser seg å ikke være optimalt når slikt oppstår, sier Frank Sarnes, seksjonssjef for Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet.

– Kan en slik ulykke skje igjen?

– Vi kan aldri utelukke menneskelig svikt. Det skal ikke skje, men man vet aldri, sier han.

Instituttleder Sælthun er heller ikke trygg på hva kjemikalie-fremtiden vil bringe.

– Det er vanskelig å forsikre seg om at det ikke skjer noen av-

vik igjen. Nå vil vi gå gjennom rutineene for rom-ansvar. Det vil være dumt å ikke lære noe av dette, sier han.

Frikjenner romansvarlig

Det er ikke bare geofag-leder Sælthun som påtar seg skylden. Geologiprofessor Elisabeth Alve går i en e-post til Institutt for geofag langt i å påta seg ansvar for lekkasjen.

– Det ser ut til at dette indirekte kan knyttes til min aktivitet. Hvis dette stemmer, har jeg et overordnet ansvar for hendelsen og beklager det inntrufne på det sterkeste, skriver hun i e-posten.

Etter beskjed fra ledelsen ville ikke Alve uttale seg til Universitas, men Sælthun frikjenner professoren fra ansvaret.

– Alve er ansvarlig for rommet, men har ikke noe personlig ansvar for lekkasjen. Hun har ikke visst at det har stått kjemikalier i kjølerommet, og ble minst like overrasket som alle oss andre, sier han.

Sælthun vil ikke jakte på syndere for giftlekkasjen.

– Det har ingen stor hensikt å finne ut av hvem som plasserte det der. Vi vil heller finne ut av hva vi kan gjøre for at det ikke skal skje igjen, sier han.

ingebhu@universitas.no

Studenter krever ulykkesforsikring

Studenter er ikke forsikret mot ulykker som kan inntreffe på studiestedet. Dette er studentenes eget ansvar, mener Kunnskapsdepartementet.

ULYKKES-FORSIKRING

tekst: Ingvild Sagmoen

foto: Sebastian Dahl

Det oppstod full forvirring under evakueringen av Geologibygget på Blindern etter giftlekkasjen forrige uke. Kaos og en rotete håndtering tydet på manglende kontroll over situasjonen. Studentkontakt for studentforeningen Tekna studentene, Marit-Kristine Tangvik, synes episoden er skremmende, og mener det er problematisk at studentene ikke er forsikret gjennom universitetet.

– Evakueringen etter lekkasjen var bare rot. Tilsynelatende hadde ingen full oversikt over det som skjedde. Og når vi studenter i tillegg mangler en forsikring å falle tilbake på, blir situasjonen ekstra uheldig og trist. Studietiden er en faresone, sier hun.

Departementet sier nei

Ifjor høst lanserte foreningen for realfagstudenter den nasjonale aksjonen «Full skadedekning for studenter – nå». Norsk studentorganisasjon (NSO) stilte seg bak denne aksjonen. Målet var en statlig finansert ulykkes- og yrkesskadeforsikring for alle studenter. Kunnskapsdepartementet (KD) sa nei. I år vil svaret derfra bli det samme.

– Vi mener at studenter er tilfredsstillende dekket gjennom det eksisterende regelverket. Vi ser ingen grunn til å særbehandle studenter.

Studerer må eventuelt tegne egen ulykkesforsikring, slik som alle andre unge, om de synes de har behov for det, sier Kyrre Lekve, statssekretær for forskning og høyere utdanning i KD.

– Regelverket er tilstrekkelig

Studenter er ikke beskyttet av Arbeidsmiljøloven og er derfor heller ikke dekket for ulykshendelser som skjer på studiestedet utenfor organisert undervisning. Spesielt er dette et problem for de som arbeider

Faresone: Studietiden er en potensiell faresone, mener Marit-Kristine Tangvik, studentkontakt i Tekna, og Kim Kantardjiev, leder i Norsk studentorganisasjon.

på lab og ute i felten. Heller ikke disse studentene er dekket av en yrkesskadeforsikring.

– Dette betyr at om du er uheldig og blir ufør som student, kan du måtte leve som minstepensjonist resten av livet, sier Kim Kantardjiev, leder i NSO.

Kyrre Lekve mener derimot at det eksisterende regelverket er tilstrekkelig.

– Alle studenter omfattes av folketrygdens regler om yrkesskadeforsikring og uføretrygd for unge, sier Lekve.

Dette er ikke nok, mener Tekna studentene.

– Det er urettferdig å likestille oss studenter med andre unge uføretrygdde. Unge uføretrygd-

ede utgjør en gruppe som aldri har vært, eller vil komme ut, i arbeidslivet. Studenter velger å utsette arbeidslivet ved å investere mye tid, lån og krefter i en utdanning, sier Tangvik.

Forsikring for alle

Kun 38 prosent av alle studenter har ulykkesforsikring, viste en undersøkelse som Sentio gjennomførte i 2010. Fjorårets aksjon bekreftet at mange studenter ikke var bevisste på situasjonen slik den er nå.

– Absolutt alle studenter burde være forsikret, uten at de skal behøve å betale masse penger for det. Studiene utgjør arbeidsdagen vår. Sånn som det er nå, frister det mer å komme seg raskt ut i arbeidslivet, sier Tangvik.

Tekna studentene mener staten har et ansvar når det gjelder å informere studenter om det gjeldende regelverket. Det har tidligere vært snakk om å utarbeide en brosjyre hvor studenter får informasjon om sine rettigheter og statens ansvar. Brosjyren skal i tilfelle være et samarbeid mellom KD, Tekna og NSO. Tangvik kan bekrefte at de ble lovet en slik brosjyre etter fjorårets aksjon, men at de hittil ikke har sett noe til den.

Varsler ny runde

I lys av hendelsen ved Geologibygget sist tirsdag, ønsker Tekna å aksjonere på ny. Målet er å få forsikringen inn på neste års statsbudsjett. Lekve tror dette er en urealistisk tanke, og at det neppe er aktuell politikk. Tangvik tør likevel håpe på gjennomslag.

– Vi fikk oppslutning fra en del partier i fjor, og kommer til å bruke dette nå for å få ballen til å rulle. At KD sier nei er bare et sterkere argument for ikke å gi seg, avslutter Tangvik.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

Bli med i Studentparlamentet.
Vår stemme teller.

Bli med i Studentparlamentet.
Vi gjør studentlivet enklere.

Bli med i Studentparlamentet.
A KOMIGJEN'A!

Meld ditt kandidatur til
parlamentsvalget innen
27. september på
www.studentparlamentet.no

Student HiOA
parlamentet

- ▣ Leseplasser
- ▣ kantinepriser
- ▣ universitetssatsningen
- ▣ kulturtilbud
- ▣ miljø
- ▣ informasjonsflyt
- ▣ studenttransport
- ▣ kollektivtrabatter
- ▣ utvekslingsavtaler
- ▣ undervisningskvalitet
- ▣ treningstilbud
- ▣ internasjonalisering
- ▣ praksis
- ▣ møteplasser
- ▣ forelesere
- ▣ PC-bruk
- ▣ studentforeninger
- ▣ veiledning
- ▣ grunnelser

Bli med i Studentparlamentet.
Fordi ting kan endres.
Vi gjør studentlivet enklere.

Bli med i Studentparlamentet.
Vår stemme teller.

Bli med i Studentparlamentet.
A KOMIGJEN'A!

Still til parlamentsvalget på HiOA!

Studentparlamentet består av 24 studenter fra de fire fakultetene. Fristen for å stille er 27.september.

Les mer og meld ditt kandidatur på:

www.studentparlamentet.no

Frykter brannfelle

I løpet av vårsemesteret måtte brannvesenet rykke ut 164 ganger til SiOs studentboliger. Beboerne dekker til røykvarslerne for å unngå at brannalarmen utløses.

STUDENTBOLIG

tekst: Kristian Wikborg Wiese
og Lars Heitne

foto: Christian Lycke

Brann og redningssentralen i Oslo har et travelt vårsemester bak seg, med hele 164 utrykninger til studentboligene i Student-samskipnaden i Oslo og Akershus (SiO).

SiO sendte nylig ut en e-post til beboerne på Enerhaugen student-hjem der de varsler om at unød-vendig utløsning av brannalarmen faktureres med 3600 kroner. Det får studentene til å reagere.

Bekymret

Småbarnsmor og student Ingvild Havn har bodd på Enerhaugen studenthjem i to og ett halvt år. Selv har hun aldri opplevd en brann, men grunnet falsk alarm har hun måtte forlate bygget nesten 20 ganger siden januar. Hun synes ikke studentene må ta hele skylden for den stadige evakueringen.

– Noen er riktignok uforsiktlige, men røykvarslerne er altfor følsomme. Det blir galt når en ikke engang kan bruke smør i stekepanna før varsleren går av, sier Havn, som nå åpner alle vinduer og dører for å unngå å utløse alarmen.

Brannfelle

Tildekking av blokkas tilluft-ventiler er noe av grunnen til at brannmannskapene stadig rykker ut. Ulikt temperaturbehov i leilighetene har fått noen beboere til å lukke igjen ventilene. Det fører til at damp fra blant annet matlaging og dusj ikke slipper ut og at røykvarslerne utløses. I tillegg blir støv sittende fast i røykvarslerne, noe også tidligere beboere kan ha forårsaket.

Havn sier at SiO tidligere har informert om dette, men at problemene fortsatte selv etter at alle hadde lukket opp ventilene.

I fjor skrev Universitas om brannalarmer som ringer så ofte at studentene har sluttet å evakuere. Det er fremdeles tilfellet, mener Havn. I tillegg er gebyret på 3600 kroner et hardt slag for studentøkonomien.

– Det har blitt snakket om å dekke til røykvarsleren for å hindre at den går av. Det kan bli skummelt hvis det først skjer noe alvorlig, sier hun.

Fraråder sabotasje

Trond Bakke, fungerende direktør ved Studentboligene, bekrefter at han kjenner tilfeller der beboere har dekket til røykvarslerne. Det fraråder han på det sterkeste.

– En slik handling vil jeg karakterisere som uansvarlig og uakseptabel. Jeg har likevel tillit til at studenter forstår hvilken risiko de utsetter seg selv og andre for ved å sette varslingsanleggene ut av funksjon, og at de derfor lar dette være i fremtiden, sier Bakke.

Hittil har mellom fem og ti prosent av utrykningene blitt fakturert studentene og Bakke anbefaler at mistanke om feil blir meldt fra slik at de kan undersøke forholdene.

«Dumme» varslere

Per Erik Oppegaard, teknisk forvalter i SiO, sier at sensorene følger standardiserte normer. Likevel kan de bli påvirket over tid.

– Dersom vi merker at en bestemt røykvarsler stadig går av, blir den sjekket opp, sier han, og understreker at mange momenter kan spille inn.

Selv om teknologien følger retningslinjene, kan den likevel slå feil.

– Brannvarslere kan være «dumme», men vi rykker heller ut én gang for mye enn en gang for lite, sier Oppegaard.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

Hvordan påvirker månen klimaet i Nord-Europa?

Prof. Harald Yndestad, Høgskolen i Ålesund

Klimaet i Nord-Europa er påvirket av innstrømmende varmt atlantehavsvann mellom Skottland og Færøyene, og inn i Norskehavet. Innstrømmingen til Norskehavet har nå vært målt i mer enn hundre år, og representerer verdens lengste oseanografiske dataserie.

ÅPENT MØTE

LØRDAG 24. SEPTEMBER 2011 KL 12.00,
UNIVERSITETET I OSLO, URBYGNINGEN, KARL JOHANS GATE

CO₂ og norsk næringsliv

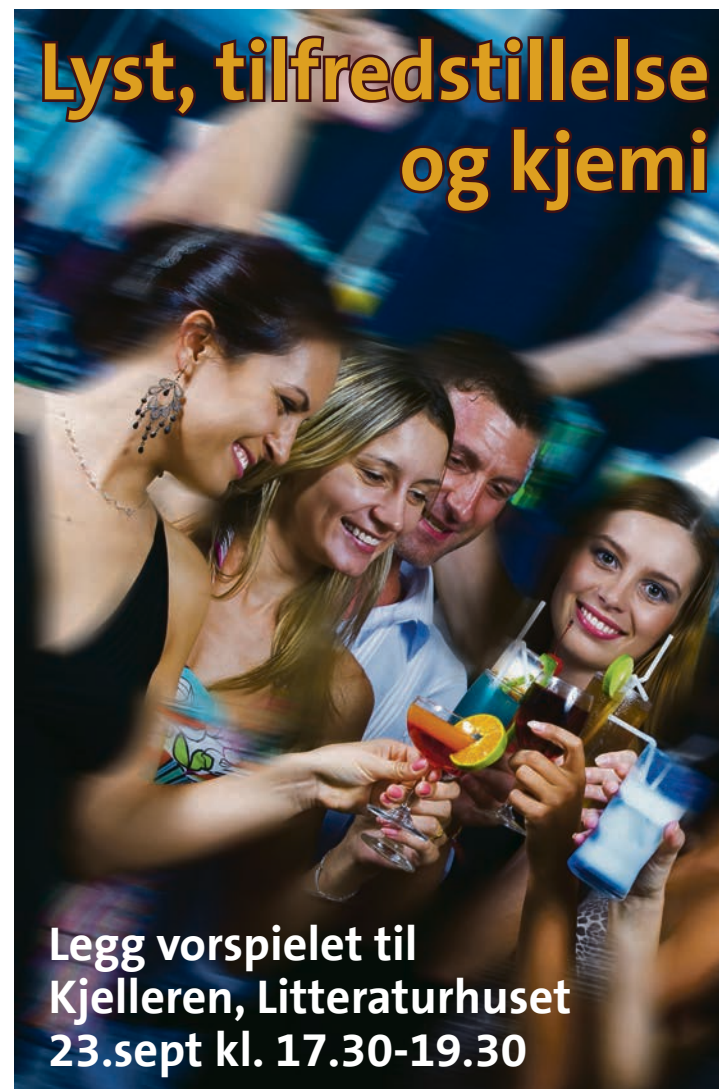
Hvilke følger har norsk og internasjonal klimapolitikk for vårt næringsliv?

Per Anker-Nilssen, Seniorrådgiver energi og miljø, NHO

KLIMAREALISTENE

www.klimarealistene.com

Legg vorspielet til
Kjelleren, Litteraturhuset
23.sept kl. 17.30-19.30

Er det bare kjemi alt sammen?

Det skjer kjemiske reaksjoner i kroppen når vi spiser, trener, har sex eller utsettes for inntrykk. Hør noen av våre fremste forskere snakke om dette – og mye mer om hva kjemien betyr for hvordan vi har det.

Forskningsrådet

Forskningsdagene

Bekymret: Ingvild Havn er oppgitt over regelverket til SiO. Hun frykter at studenter blir fristet til å dekke til brannalarmen for å slippe en saftig regning fra SiO.

debattredaktør: **Magnus Lysberg**
magnus.lysberg@universitas.no 943 66 089

Kronikk: **3500 tegn**

Leserinlegg: **maks 2000 tegn**

Replikk: **800 tegn**

Sendes til: **universitas@universitas.no**

Frist: **mandag klokka 10**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

DEBATT

NETTDEBATT

Si din mening på universitas.no

NAZI NOVA

- « Kanskje Universitas heller bør utgis annenhver måned? Med tanke på at det ser ut til å være tiden de bruker på å oppdage nyheter.
Hilsen Maiken fra Nazi Nova.
Maiken Bolset
- « Courtesy of Geminoid.DK Jeg vil gjerne understreke at jeg har bakgrunn som antifascist. Disse ryktene om jeg har blitt nazist er sterkt overdrevne. Humor er et viktig virkemiddel både av og på lufta. Jeg har ikke ledd så mye på lenge.
Et par seriøse poeng dog: At man er ferdig og går ut i full jobb er ikke en hersketeknikk, det var helt nødvendig for meg som har holdt på i over fem år å gi noen andre plass til å ta over teknikken. Det har fungert godt og det er en god gruppe teknikere som gjør nye og spennende ting nå. Det er synd at Tassen ikke fremhever den seriøse kritikken av kanalen som gikk i de mailene, men heller fokuserer på en gammel personkonflikt mellom to folk som har slutta. Vi har forøvrig skværa opp.
Kristoffer Ravneberg
- « Dette var en direkte ynkelig sak fra Universitas' side. Det virker for meg mer som om dere er ute etter å «ta» Nova enn å faktisk lage en sak.

- Hilsen en som aldri har hørt og aldri vil høre på Radio Nova.
Peder Ås
- « Lurer virkelig på hvorfor ikke noen klagde på Nazi-marsjene. Kanskje fordi man kunne spilt musikken ut i verdensrommet, i det lufttomme rommet der lydbølger ikke beveger seg, og hatt flere lyttere enn Radio Nova.
Hilsen student som hører på radio hver dag. Kvalitetsradio: P2 alltid nyheter.
Marte Kirkerud
- « Som medarbeider i Radio Nova, er jeg selvfølgelig partisk i denne saken, men allikevel: Til deg som har et slikt genuint ønske om et «bra Nova»: bli med da, og lag radio slik du mener den bør være.
Og til Marte Kirkerud (som skal ha honnør for at hun undertegner med fullt navn, i motsetning til en del andre): det blir urealistisk å sammenligne Radio Nova med NRK P2. De jobber full tid og får betalt. Dessuten; vet du hvor mange medarbeidere i P2 som har sin bakgrunn fra nettopp Radio Nova? Hvor tror du de har lært alt det de gjør så bra?
Jeg stiller meg bak spørsmålet til Lars Holm: hva er poenget i (med) saken? Det fins ingen nyhet her.
Marie Alming
- Hentet fra debatten til nyhetssaken «Kringkastet nazimusikk som Nova-protest»

« Dette var en direkte ynkelig sak fra Universitas' side. »

Peder Ås,

LESERNES MELDINGER

Send sms til 980 25 202

« Nå blir det andre boller, Bolletyv!
Hilsen Blindern Bollekubb

« Hvem faen er hun jenta som solte vann på boka mi på læringssenteret på SV? Søksmål og erstatningskrav neste!
Indignert

« DRITA FULL PÅ GRATIS BJØNNØL
Ukjent

« Panto blir bedre og bedre! Heia panto!
Knegg

« Nå er det for lenge siden! Jeg tar alt, er så satans desperat!
Dude på SV.

« Mulig Magnus Nystrand burde vært mer positiiv sin kampanje. Latsabber er vi alle, men ingen liker å bli minnet på det!
Latsabb

« Dansing i lesesal bær, nei, MÅ være påbudt.
Stalin

« Noen har stjålet kladdeboken min. Det er nummeret til masser damer der. Trenger den.
Dude på NiH.

« Min frie vilje gjør meg løgnaktig, uansvarlig, onskapsfull og løsaktig. Sett meg under administrasjon, eller stem på mitt parti.
Demo-krater.

« Jeg ser så syyykt bra ut. Damene klarer ikke holde seg unna, one million dollars!
Dude jr.

« Til deg som var på sammenbruddets rand på Trygve: de har ikke Soyamelk i morgen heller!
Dagros

«

RØD OLJE

Stian Skaalbones, leder av Studentparlamentet ved UiO

Begrens oljeselskapenes makt

Debattredaktør Magnus Lysberg verner om oljeselskapenes rett til å kjøpe seg forskning og kunnskap ved UiO i Universitas for to uker siden. Han mener studentenes vedtak om å avvikle oppdragsforskningen UiO utfører på vegne av petroleumsselskapene er både politisk og begrenser den akademiske friheten. Vedtaket er så absolutt politisk, men vedtaket truer ikke den akademiske friheten.

Som en del av det akademiske fellesskapet er det vår plikt som studenter å ta del i debatten om hva Universitetets ressurser skal brukes til. Den plikten har studentene tatt og Studentparlamentet har derfor gått inn for å avvikle all oppdragsforskning som gjøres med hensikt på videreutvikle eller forlenge petroleumsvirksomheten.

Fra Universitas utg. 22, 2011

Vi kan berolige Lysberg med at det finnes nok av midler til petroleumsforskning som ikke kommer fra næringslivet. Petroleum utgjorde 32 % av de samlede offentlige FoU-utgiftene i Norge. Mellom 2007 og 2008 var det også en 50 % vekst i petroleumsforskningen i instituttsektoren. Så selv om UiO skulle tatt miljøansvar og kastet ut oppdragsforskningen er det nok av offentlige programmer som sørger for samfunnets behov for petroleumsforskning. Oppdragsforskning er noe som kommer på toppen av den offentlig finansierte petroleumsforskningen, og som binder opp de samme ressursene som vi bør bruke på å komme oss ut av klimakrisa.

Hvis det er den politiske styringen Lysberg vil til livs er det nok andre ting han bør se på før han angriper studentenes politiske vedtak og prioriteringer. Norges forskningsråd og EUs forskningsmidler er to institusjoner som i langt større grad faktisk styrer sektoren politisk. For vår del ser vi det som positivt at norske folkevalgte er med på å bestemme og gjennomføre samfunnets behov for forskning og kunnskapsutvikling.

«Universitetets rolle bør være å forberede samfunnet på en framtid uten olje og gass – ikke bedrive forskning på vegne av petroleumsselskapene»

Universitetets rolle bør være å forberede samfunnet på en framtid uten olje og gass – ikke bedrive forskning på vegne av petroleumsselskapene. I stedet for å binde opp ressursene til petroleumsforskning bør våre forskningsressurser brukes på å utvikle fornybar energi. Et av de største prosjektene ved UiO handler om kartlegging av oljeressurser i Barentshavet og i arktiske strøk. Dette er steder som aldri før har vært utsatt for oljeutvinning. Det vil forlenge petroleumsvirksomheten på norsk og internasjonal sokkel, forlenge petroleumssaktiviteten og forverre klimaendringene. Jeg er glad for at studentene vil begrense petroleumsselskapenes makt over forskningsinstitusjonene og avvikle oppdragsforskningen. Spørsmålet er om UiO tar samme ansvar.

RADIO NOVA

Kristoffer Ravneberg, eks-redaktør

Problemer innad i Nova

I forrige ukes utgave av denne blekka gjør Universitas sitt ypperste for å fremstille meg som et rasshøl. Det er lite jeg kan gjøre for å rette opp det inntrykket annet enn å si at jeg egentlig er en hyggelig fyr og be innstendig om at nazivitsene opphører.

Jeg vet ikke om det er Universitas' redaksjonelle linje eller om jeg hadde uflaks når avisa velger å fokusere på en gammel konflikt mellom pensjonister i stedet for å ta for seg skattkammeret av organisasjonskritikk som fantes i de lekkede e-postene.

De neste åra med blant annet slukking av FM kommer til å være kritiske for å definere radiomediets fremtid. Radio Nova er i en særskilt posisjon som en av de sterkeste studentradioene i landet og den eneste lokalradioen med et eget DAB-prosjekt. Vi har muligheten til å ta ledelsen og lage nye radioformater som kan gi radioen en renessanse, men en seiglivet organisasjonskultur har gjort det vanskelig å oppnå konsensus om profilen til Radio Nova.

E-postene som det ble referert til i forrige ukes artikkel er en del av en god og åpen diskusjon om Radio Novas fremtid og langt fra den farsen Universitas prøver å fremstille det som. De store utfordringene som venter radiomediet og hvorfor Radio Nova kanskje er den aktøren i landet som er best skikka til å meisle ut en ny kurs er nok en artikkel du aldri vil få i denne avisa her.

Radio Nova har for øvrig aldri spilt en nazimarsj i de seks åra jeg har vært med.

UNIVERSITETSSTYRET

Espen Kheradmandi, Jusstudent

Styreproffer styrer bra

Journalist i Universitas, Mia Caroline Bratz, stiller i sin kommentar spørsmål ved bruken av eksterne representanter i Universitetsstyret. Slik jeg ser det har forfatteren misforstått Universitetsstyrets rolle.

Universitetsstyrets hovedoppgaver er å trekke opp strategien for UiOs utdannings- og forskningsvirksomhet og legge planer for den faglige utvikling. Styrets nivå er overordnet og det er ansvarlig for universitetet som helhet. Dette innebærer åtte fakulteter, museer og bibliotek i tillegg til UiOs verdier og eiendomsmasse.

Bratz mener fokus på enkeltsaker og faglig kompetanse bør økes, også her misforstår hun Universitetsstyrets rolle og funksjon. Universitetsstyret er ansvarlig for hele UiO, den konkrete utformingen av undervisning bør ligge til fakultetene og instituttene. Også effektivitetshensyn taler for dette, da saksmengden for Universitetsstyret ville blitt alt for stor om det også skulle ta opp slike spørsmål. De lokale enhetene er i tillegg langt bedre skikka å styrke den faglige kompetansen ved nærhet til studenter og undervisning.

Jeg mener altså at det kan være viktig med en debatt i forhold til antall eksterne representanter. Samtidig som det bør være et krav at ikke alle representantene kommer fra universitetsmiljøet. Det er svært viktig å bevare de eksterne alternative tenkemåte, verdsett og uavhengighet. Etter min mening er næringslivets representanter i Universitetsstyret nesten like viktige som studentene.

Innlegget er noe forkortet

UNIVERSITAS.NO UNIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO WWW.UNIVERSITAS.NO UNIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO WWW.UNIVERSITAS.NO UN
UIO.NO WWW.UNIVERSITAS.NO UNIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO WWW.UNIVERSITAS.NO UNIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO
RSITAS.NO UNIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO W UNIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO WWW.UNIVERSITAS.NO UNIVER
IVERSITAS.UIO.NO WWW.UNIVERSITAS.NO UNIVE .U WW VE S NIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO
WW.UNIVERSITAS.NO UNIVERSITAS@UNIVERSITAS. O UNIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO WWW.UNIVE
ERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO WWW.UNIVERSITAS N ITAS .UNIVERSITAS.NO UNIVERSITAS@U
WW.UNIVERSITAS.NO UNIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO WW IVERSITAS.NO UNIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO WWW.UNIVERSITAS.
WWW.UNIVERSITA O UNIVERSIT UNIVERSIT UIO. W .UNIVERSITA UNIVERSITAS@ IVERSITAS.UIO.NO WWW.UNIV
ERSITAS.UIO.NO W.W.UNIVERSITAS universit@universitas.uio.no SITAS.UIO.NO
UNIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO WWW.UNIVERSITAS. O UNIVERSITAS@UNIVERSITAS.UIO.NO WWW.UNIVERSITAS.NO UNIVERSITAS@UN

Tips oss

universit@universitas.uio.no

Påmeldingsfrist
30. september

REKRUTTERINGS DAGEN 2011

FORSKNINGSPARKEN LILLESTRØM, KJELLER - 13. OKTOBER

Den 13. oktober ønsker flere virksomheter i Kunn-
skapsbyen Lillestrøm å presentere seg for avgangs-
elever innen teknologiske og naturvitenskaplige.

Gratis buss tur/retur ditt studiested.
Mer informasjon og påmelding
www.kunnskapsbyen.no

 Følg oss på facebook.com/
rekrutteringsdagen

 KUNNSKAPSBYEN
LILLESTRØM

En arbeidstakerorganisasjon i YS

www.parat.com

- Gratis medlemskap for studenter.
- Gode bank og forsikringsordninger.
- Veiledning og støtte i arbeidsforhold.

Velkommen til oss!

Vi byr på
solbærtoddy og twist.

Meld deg inn på standen.

Møt oss på stand 21.september på Frederikkeplassen

Studere på Svalbard?

Informasjonsmøte om studier på
Universitetssenteret på Svalbard

Tirsdag 27. september kl. 14:15-15:30
Lille fysiske auditorium (V232)
2. etg., Fysikkbygningens vestfløy

kulturredaktør: **Mirjam Sorge Folkvord**
mirjamkf@universitas.no 478 51 790featureredaktør: **Anders Fjellberg**
anders.fjellberg@universitas.no 993 67 068

KULTUR

Chill: Ikke hardt rammet av effektkjøring.

Fisk ikke så stresset likevel

FORSKNING: De fleste antar at fisken i våre vassdrag blir skadelidende når vannkraftverkene startes og stoppes hurtig og vannstanden dermed endres. Nå viser et forskningsprosjekt gjennomført av Sintef hos det finske lakseforskningsinstituttet at fisken ikke lar seg vippe av pinnen så lett som tidligere antatt. Fisken ble utsatt for stress som følge av kraftige variasjoner i vannstand og vannføring. Dette ble kontrollert opp

mot en liknende gruppe fisk som ikke ble utsatt for samme raske endringer. Ved å måle blant annet fiskens vekst og kondisjon, kunne forskjellene mellom de to gruppene analyseres.

– På vinteren kunne vi ikke påvise at fisken er spesielt rammet av effektkjøring. Men om sommeren ser vi en viss effekt, dog ikke så mye som vi trodde på forhånd, sier professor Ole Kristian Berg til forskning.no

Tror utdanningsbo

«Folk i sin beste alder surrer rundt på Blindern når de kunne gjort en bedre jobb andre steder.»

Elin Ørjasæter, E24-kommentator.

Tviler på lønnsomhet: – Universitets- og høyskolesektoren eser ut, mens lite skjer i grunnskolen. Jeg savner dokumentasjon på at høyere utdanning er så forbasket lønnsomt for samfunnet som de påstår, sier økonomikommentator Elin Ørjasæter

Ikke alle er enige i at jo mer, jo bedre burde være et mantra for høyere utdanning. Nå tar flere til orde for kortere studieløp.

UTDANNING

tekst: **Tia Karlsen**

foto: **Skjalg Bøhmer Vold**

Stadig flere undersøkelser viser at bachelorstudenter får en dårlig mottakelse i arbeidslivet, og at det er mastergrader arbeidsgiverne vil ha. Da Universitas intervjuet Tora Aasland i november 2009,

innrømmet hun også at man enda ikke var kommet helt i mål med å gjøre bachelorgraden til en mer selvstendig, yrkesrettet grad.

Mange mener det nå er på høy tid å få bukt med mastergradshypen.

Trendy i USA

Leder av tenketanken Civita og tidligere utdannings- og forsk-

ningsminister Kristin Clemet, er blant dem som mener at etterspørselen etter mastergrader i arbeidslivet kan bunne i et kunstig behov.

– I USA er det en økende tendens til at arbeidsgiverne etter spør folk med bachelorgrad. Man er mer opptatt av at man skal lære hele livet, og at man ikke er ferdig utstudert på skolebenken, sier hun.

Også redaktør i ukesavisen Ledelse, Magne Lerøy, mener at flere bør komme seg tidligere ut i arbeidslivet.

– Når grunnutdanningene til lærere og sykepleiere stadig blir lenger, er det drevet fram av ønsket om høyere lønn for gruppen,

ikke høyere kvalitet, sier han.

Lerøy tar heller til orde for at man kan vende tilbake til akademica senere, da med mer erfaring på baken.

– Styrk heller grunnskolen

Elin Ørjasæter, kommentator og samfunnsgeograf, etterlyser denne uken en debatt om lønnsomheten i høyere utdanning i en kommentar for økonomi-nettavisen E24.no.

– Universitets- og høyskolesektoren eser ut, mens lite skjer i grunnskolen. Jeg savner dokumentasjon på at høyere utdanning er så forbasket lønnsomt for samfunnet som de påstår, sier hun til Universitas.

– Man tar unge mennesker ut av produktivt arbeid, noe man ville ansett som en katastrofe om det handlet om folk litt oppe i åra. Folk i sin beste alder surrer rundt på Blindern når de kunne gjort en bedre jobb andre steder.

– Slutt å strebe

Clemet tror noe av bakgrunnen for at bachelorgraden er mindre ettertraktet på arbeidsmarkedet, kan være at gradssystemet ble endret relativt nylig.

– Det tar litt tid før en blir bevisst hva disse gradene betyr, sier hun.

– Et annet problem i Norge, er at man sentralt holder opp en lang universitetsutdanning som selve

UiB-studenter fikk filmpris

FILM: Filmstudenter fra UiB har stukket av med en av seks priser på filmfestivalen DCShorts i USA. Det melder Universitetsavisa På høyden, i Bergen. Over 1200 bidrag hadde søkt om visning, og 145 ble plukket ut, til sammen fra 23 land. Prisen fikk film- og tv-produksjonsstudentene Lars Jacob Dyvik, Vegard Dale

Bergheim, Arne Daniel S. Halvorsen, August Botne Sandberg og Tore Ramstad Urke for kortfilmen *Sukkertoppen*. Filmen har også vært vist på Bergen kino. Handlingen i den 10 minutter lange filmen er lagt til et lite vestlandssamfunn og kan også sees på universitas.no.

Overvurderer ofte: Journalister på jobb.

Journalister er lettlorde

FORSKNING: Medierådgivere har mer tak på politiske journalister enn journalistene selv liker å tro, viser den ferske danske oppgaven «Nyheter til forhandling» fra Roskilde universitet. At kontakten mellom politiske miljøer og media i de fleste land er er nær og uformell er ingen nyhet. Journalister forsvare ofte dette med at det tross alt er de som styrer showet, siden de har kontroll med bruk av uavhengige

kilder og valg av vinkling. I oppgaven avslører midlertidig såkalte «spin doctors», eller medierådgivere, at de i svært stor grad kontrollerer det journalistene regner som uavhengige kilder.

– Disse aktørene tenker alltid at de har en interesse av å være på god fot med departementet, sier en anonym «spin doctor» i oppgaven, ifølge videnskab.dk.

bla sprekker

Dette er saken:

- I forrige utgave av Universitas gikk leder for Akademikerne, Knut Aarbakke, til angrep på sosiolog Ottar Brox' utspill om overutdanning i Norge.
- Brox mener praksis ute i arbeidslivet langt på vei kan sikre den samme kompetansen som høyere utdanning.
- Aarbakke mener at vi ikke burde senke andelen med høyere utdanning i Norge.

FOTO: PRIVAT

Charlotte Onsrud, 23, business-analytiker i XLN Telecom

Charlotte Onsrud skulle studere business ved et britisk universitet, men valgte ved en tilfældighet å gå inn i en selgerjobb før studiestart. I dag, fire og et halvt år senere, er hun business-analytiker, og det uten å ha tilbrakt et sekund på en lesesal.

– I min jobb ser jeg egentlig ingen fordeler ved å ha studert, sier hun.

For Onsrud virker det som om litt av den samme tendensen går igjen i Storbritannia som i Norge – nemlig at så å si hvem som helst kan gå på universitetet.

– Selv er jeg en av bare tre i min avdeling som ikke har studert, og

likevel tror alle at jeg har gått på universitetet, forteller hun.

Veien dit var langt fra opplagt for en som startet fra scratch. Men ved hjelp av grundig research, et titalls jobbsøknader og deltidskurs, kom Charlotte i mål.

– De store sjefene er imponerte over at hvordan jeg har utviklet meg i jobben, sier hun.

Hun tror det er metodene man bruker for å komme videre som teller.

– For hvem som helst kan jo få en utdannelse, legger hun til.

Henrik J. Henriksen, 37, filmprodusent i Paradox

Henrik J. Henriksen jobbet som kokk da han plutselig fikk smaken på noe annet.

– Jeg hadde appetitt på film, og begynte å jobbe på golv, forteller han.

Hans nåværende stilling som produsent og daglig leder i filmproduksjonsselskapet Paradox, er den tredje i rekken.

– Det er klart det kommer øyeblikk der jeg tenker det hadde vært deilig å ha hatt en master i business, så jeg ikke hadde trengt å finne opp kruttet hver gang. Samtidig er det veldig tilfredsstillende å klare noe helt på egen hånd, sier han.

Henriksen var så vidt innom

psykologi, men fant ikke roen til akademiske studier.

– Det som er problemet med studier, er at du i en lang periode går og føler deg unyttig.

Når det gjelder ansettelse, er Henriksen også en handlingens mann. For ham er arbeidserfaring det som veier tyngst i søkerbunken.

– Jeg har aldri funnet helt svar mellom hva folk er utdannet til og hvem de er. Fire år på filmskole er ingen garanti for at du er flink. En dårlig barndom kan like gjerne være det som gjør deg til en god filmskaper.

Magnus Marsdal, 37, journalist og forfatter

For Magnus Marsdal, journalist og forfatter av *FrP-koden* og *Kunnskapsbløffen*, var null studiepoeng avlagt intet hinder for journalistkarrieren.

– Det holdt å ha peiling på politikk og telefonnumre, forteller han.

Å lese kunne han gjøre på fritiden, fri for statlig overoppsyn.

– Jeg har lest ganske mye typisk universitetslitteratur. Det er nok et litt undervurdert faktum at de bøkene finnes tilgjengelige, sier han.

Marsdal mener det vi kaller et kunnskapssamfunn like gjerne kan betegnes som et sertifikatsamfunn.

– Vi overproduserer folk med

sertifikater, noe som fører til en deklassifisering av utdanningsgrader. Doktorgraden blir den nye masteren, mastergraden blir den nye bachelorgraden. Det blir som å klatre på en stige som synker nedover.

For å spare folk for skuffelser, foreslår Marsdal å snevre inn enkelte inntakskrav.

– På den ene siden er det et demokratisk prinsipp å gi flest mulig adgang til høyere utdanning. På den andre siden er det ikke nødvendigvis frigjørende å betale studielån på et fag man aldri egentlig har fått bruk for.

VM-debutant med slegge

SPORT

tekst: Jenny Gudmundsen

Eivind Henriksen (21), student ved Norges idrettshøyskole, har nylig satt ny norgesrekord i sleggekast. Den nye norgesrekorden lyder 74, 59 meter, og kvalifiserte Henriksen til VM i friidrett i Daegu.

– Gratulerer med VM-debut, Henriksen! Hvordan føles det?

– Det føles digg – det var dritgøy å være med. Jeg kastet rett etter åpningsseremonien, og det var masse trøkk på stadion!

Det var imidlertid japaneren Koji Murofushi som tok sleggegullet, med et kast ti meter lengre enn Henriksen.

– Selv om kastet mitt var tre meter bak min personlige rekord, må jeg se meg fornøyd etter en sommer med skade, sier han.

Japan er vanligvis ikke overrepresentert i sleggekonkurranser, men Henriksen legger til at vinneren også er halvt rumensk, og er et forbilde innen sleggekast.

Neste år det er klart for et enda større mesterskap, nemlig OL i London. Henriksen er sikker på å komme med, siden kvalifikasjonsgrensen er den samme i OL og VM.

– Jeg skal til London, det er det store målet. Jeg må bare kaste like lang i OL-kvalifisering.

– Er det rett på trening nå for å trene seg opp til OL?

– Nei, det er det ikke! Først er det tid for å slappe av og til fest.

Avslapping var også en stor del av fritiden utenfor verdensmesterskapet.

– På pre-camp ble det mye surfing på internett, for man kan ikke risikere at noe skal skje oss før konkurransen, sier Henriksen.

Henriksen forteller at utøverne til og med opprettet en egen blogg da de kjedet seg som verst. Etter VM var over dro landslaget en tur på byen, og Andreas Torkildsen var også med.

Hva slegge-Eivind får til i OL neste år, vil tiden vise.

kulturredaksjonen@universitas.no

gullkalven i utdanningssystemet. På den måten gir man et inntrykk av at andre utdanninger bare er bleke kopier.

– Er det noe man kunne gjort for å høyne bachelorgradens status?

– Jeg tror at hvis høyskolene og profesjonsutdanningene hadde konsentrert seg mer om å forbedre og profesjonalisere egen virksomhet, fremfor å strebe etter å bli universitet, ville det vært en fordel.

En skikkelig god profesjonsutdanning må være minst like verdifullt som å oppnå universitetsstatus, mener Clemet.

Staten tar regningen

Et vanlig argument til fordel for et høyt utdannelsesnivå, er at teknologiske endringer og økt kompleksitet krever avansert kompetanse. Det har Ørjasæter liten tro på.

– Studier viser at det som bedrer konkurransen med andre land, er at det brede laget av folket har høy kompetanse i matte, morsmål og engelsk. Har de det, klarer de å tilpasse seg et høyt innovasjonsnivå i arbeidslivet, sier hun.

Ørjasæter mener en viktig årsak til at mange overutdanner seg, er at den enkelte student ofte ikke taper på det økonomisk. Hun er likevel skeptisk til å innføre skolepenger i Norge.

– Problemet er at når noe er gratis, får man gjerne et overforbruk. Da synes jeg vi skal ha en plan. Hvilke studier er det egentlig samfunnet trenger?

Universitas vil komme tilbake til disse temaene i et intervju med utdanningsminister Tora Aasland. neste uke.

tiakk@universitas.no

Revolusjon under oppseiling

E-boka har vind i seilene, men de riktig store vindkastene lar vente på seg. Stive priser og mangelfullt utvalg pekes ut som bremseklosser.

E-BOK

tekst: Eirik Omvik

foto: Skjalg Bøhmer Vold

Mens musikkbransjen etter mye fram og tilbake har kastet seg på digitaliseringsbølgen, blir bokbransjen kritisert for å la de nye mulighetene seile sin egen sjø.

I USA og England er markedandelen for e-bøker på 10–15 prosent, mens den i Norge og resten av Europa er på skarve 1,5 prosent. E-bokrevolusjonen er dermed ennå ikke slått ut i full blomst.

Prioriterer e-bøker

Det ønsker bibliotekdirektør ved Universitet i Tromsø (UiT), Helge Salvesen, å gjøre noe med. Han er optimistisk og tror vi er inne i startfasen av det som er den lenge varslede e-bokrevolusjonen. Lørdag gjestet han Idéfestivalen på Universitetet i Oslo for å dele sine tanker om e-bokas framtid.

Diskusjon: Bibliotekdirektør Helge Salvesen ved Universitet i Tromsø (andre fra venstre) diskuterte e-bokas framtid på Idéfestivalen. Til venstre for ham sitter ordstyrer Halvor Finess Tretvoll. Til høyre Aftenposten-journalist Per Kristian Bjørkeng og BI-ektor Anitra Fingenchou.

– Det er en stor fordel for studenter og forskere at de ikke er fysisk bundet til biblioteket, men kan få tilgang til bøkene via lesebrett, data eller mobiltelefon, hvor som helst og når som helst.

Salvesen forteller at både studenter og forskere var fornøyde da UiT i august vedtok at de vil kjøpe inn e-bøker fremfor trykte

bøker.

– Lederen av Studentparlamentet ringte meg og fortalte at studentene støtter oss fullt ut. Forskere ved universitetet er også positivt innstilt.

Overgangen til et elektronisk bibliotek medfører også visse utfordringer.

– Hovedutfordringen er å inngå

leveringsavtaler og prisavtaler. Det er totalt sett 15 forskjellige måter vi kan kjøpe e-bøker på. Vi etterstreber løsninger hvor vi kan låne ut en e-bok til et ubegrenset antall brukere samtidig. Det vil si at ingen må stå i kø og vente på at de kan låne en bok.

Salvesen forteller også om økonomiske utfordringer. Ikke minst medfører den omstridte momsen på 25 prosent, som kun gjelder e-boka og ikke papirboka, en ekstra kostnad.

– Etter hvert vil vi nok kunne spare personalressurser, men dagens leveringsavtaler og momsen på 25 prosent gjør at kostnadene ved å låne ut e-bøker blir vel så store som ved å låne ut papirbøker.

Bibliotekdirektør ved Universitetet i Oslo (UiO) Bente Andreassen forteller at UiO også ønsker å kjøpe inn flere e-bøker.

– Det er også praksis ved UiO å prioritere e-bøker framfor papirbøker. Det arbeides for tiden med en plattform hvor dette vil bli erklært også skriftlig.

Treig bokbransje

Salvesen drøftet e-bokens framtid sammen med høyskolelektor ved BI, Anitra Fingenchou, Aftenposten-journalist Per Kristian Bjørkeng og informasjonssjef i Gylden-dal, Bjarne Buset.

De er enige om at det fortsatt er mange skjær i sjøen.

– Jeg pleier å snakke om de tre t'ene. Teknologi i form av brukervennlige distribusjonstjenester, titler som i et godt utvalg, og tilbud i form av attraktiv pris. Disse tingene må forbedres dersom e-boka skal slå igjennom for fullt, argumenterer Buset fra Gylden-dal.

Journalist Bjørkeng synes bransjen selv må ta en stor del av ansvaret for at ikke markedandelen er større. Han kritiserer bransjens egen distribusjonsløsning, bokska.no, for å være altfor sent ute og for lite brukervennlig.

I tillegg hevder han at bransjen

ikke tar innover seg etterspørselen etter e-bøker.

– Bokbransjen frykter å spise opp seg selv. Men de ender opp med å neglisjere det suget etter e-bøker som eksisterer blant leserne.

Buset mener på sin side at etterspørselen etter e-bøker er overvurdert, og at papirboka vil komme sterkt tilbake etter en eventuell e-bokrevolusjon.

Elektronisk framtid

For landets studenter blir fremtiden uansett mer elektronisk. Ikke bare pensumbøkene, men også kompendiene planlegges å bli tilgjengelig i elektronisk form.

Opphavsrettsorganisasjonen Kopinor ønsker å finansiere dette ved å fakturere utdanningsinstitusjonene for hver enkelt student som tar et emne med et kompendium på pensum. Et forslag som er kritisert for å svekke studentens frihet til å velge eget pensum, og for å true gratisprinsippet innen norsk utdanning. Det er imidlertid ennå usikkert hva slags løsning landets universiteter og høyskoler vil velge.

Kopinor-direktør Yngve Slettholm forteller at forhandlingene med Universitets- og høyskolerådet starter over nyttår, og at elektroniske kompendier etter planen vil være tilgjengelig vårmesteret 2013.

kulturredaksjonen@universitas.no

E-pensum

■ Universitetet i Tromsø vedtok i august at de skal kjøpe inn e-bøker fremfor trykte bøker.

■ Også kompendiene vil bli elektroniske. Kopinors forslag til løsninger for digitale kompendier er kritisert for å svekke studentenes rett til å velge eget pensum, i tillegg til å true gratisprinsippet innen norsk utdanning.

■ Kopinor starter forhandlinger med Universitets- og høyskolerådet våren 2012, og tar sikte på at elektroniske kompendier vil være på plass vårmesteret 2013.

Sikkerhetspolitisk konferanse 2011

Ti år i Afghanistan - hva nå?

Hva har vi oppnådd og hva blir konsekvensene for norsk sikkerhetspolitikk?

Med bl.a. forsvarsminister Grete Faremo, statssekretær i Utenriksdepartementet Espen Barth Eide, ass. spesialutsending til Afghanistan Michael Keating, tidligere spesialutsending til Afghanistan Kai Eide, utenrikskomiteens leder Ine Marie Eriksen Søreide og forfatter Carsten Jensen.

29. september 2011, kl. 09-17

Bristol Hall, Hotel Bristol, Kristian IV's gate 7, Oslo

Påmelding: www.sikkpol-konferansen.org

Dette skjer på Det Norske Studentersamfund:

Så kan du glede deg:

Studentersamfundets høstgalla
Annet 1. Oct Betong 18:13

Akademisk Vorspiel. Otto von Bismarck
Foredrag 7. Oct Biblioteket

Oktoberfest 5. - 8. oktober Helhus

Denne ukas stas:

Onsdagsdebatten: Bruken av midlertidig ansatte
Debatt 21. Sep Betong 21:00

Akademisk Vors. Lawrence Krauss
Foredrag 23. Sep Biblioteket 19:00

Upop Aften: Kvitt ideal, svart kritikk?
Upop 26. Sep Lillesalen 19:00

Onsdagsdebatten: En asylpolitikk for fremtiden
Debatt 28. Sep Betong 19:00

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

www.studentersamfundet.no

akademika

«EN MASTER SIGNALISERER
STOR INTERESSE FOR ET
FAGFELT, NOE VI VERDSETTER
HØYT»

Kristine Høegh-Omdal – NORGES BANK

Les mer om hvilket av våre 8 masterstudier
som passer deg på www.bi.no/msc

TYNGDEN DU TRENGER

BI

En kunstner krysser sitt spor

Pressekonferanse: Samarbeidet har fått dem til å stille nye spørsmål som kunstnere. Mari Opsahl (t.v.), Ragna Bley, Noor Abed og Ayed Arafah deler erfaringene av prosjektet under seminaret om Palestina i internasjonalt kultursamarbeid på Litteraturhuset.

Med utstillingen «If inside, to get out – if outside, to get in» prøver norske og palestinske kunststudenter å tenke utenfor boksen.

KUNST

tekst: Mia Caroline Bratz

foto: Skjalg Bøhmer Vold

– Temaet for utstillingen er bevegelse. På flere plan. At man for eksempel er fanget i en politisk kontekst man vil ut av, forteller Noor Abed og Ayed Arafah.

De er studenter ved International Academy of Art Palestine (IAAP), og besøker Norge i forbindelse med et samarbeidsprosjekt i regi av Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO). Sammen med KHiO-studentene Mari Opsahl og Ragna Bley er de innom konferansen Viewing Palestine på Litteraturhuset, organisert av Transnational Arts Production (TrAP), for å snakke om erfaringene av samarbeidet.

Til sammen er det 22 studenter fra KHiO og IAAP som har hatt en uke på å sette sammen sluttproduktet. Resultatet, som stilles ut på KHiO og galleri Holodeck, består av både videoer, malerier og installasjoner. Noe er tidligere arbeider, og noe nytt for anledningen. Studentene selv er mest opptatte av prosessen.

– Ikke et helt/offer forhold

KHiO-studentene sier de var bevisste på å ikke gå inn i rollene som «helter» da de besøkte Kunstakademiet i Palestina i vår. De understreker at det ikke er noen overlegen part i samarbeidet, men at de har blitt gjensidig avhengige av hverandre. Opsahl forteller at møtet har preget henne som kunstner

– Palestinske kunstnere er mer politiske og nasjonalt selvbevisste. Jeg opplever at de palestinske kunststudentene er mer kollektivt orienterte enn nordmenn. Samarbeidet har gitt meg nye perspektiver på det kollektive og individuelle ved kunsten.

Også Abed mener samarbeidet har gitt henne et bredere perspektiv.

– Prosessen har fått meg til å utvide horisonten, til å stille nye spørsmål. Hva er kunst og kunstners rolle?

Arafah forteller at Norgesbesøket har gitt ham inspirasjon til politisk forandring.

Politisk kunst

De palestinske studentene opplever at det å være palestiner kan stå i veien for kunsten.

– Palestinsk kunst har lett for å bli ilagt en politisk mening, forklarer Abed.

Arafah mener det kan sammenlignes med kunst etter 22. juli.

– Jeg tenker på det som skjedde hos dere for et par måneder tilbake. Å lage kunst i etterkant vil forbindes med det.

Selv om det politiske budskapet i kunsten kan overdrives, er de

«If inside, to get out – if outside, to get in»

■ Utstilling i samarbeid mellom kunststudenter fra Kunsthøgskolen i Oslo og International Academy of Art Palestine.

■ Tittelen er et utdrag av en sangtekst av avantgardeskunstneren Cornelius Cardew #Vises i Søylegalleriet og galleri Holodeck fra 21.-24. september.

■ Åpningstider: Søylegalleriet: Kl. 18–21 (Kunsthøgskolen i Oslo, Fossveien 24) Holodeck: Kl. 20–22 (Københavnsgata 4)

enige om at det er umulig å skille kunstneren fra den politiske konteksten.

– Å ha en palestinsk nasjonal bevissthet handler om å identifisere seg som kunstner i et system. Det handler om å skape som menneske, sier Arafah.

Ansvar som kunstner

Arbeidsprosessen har fått KHiO-studentene til å tenke over deres samfunnsrolle som kunstnere.

– Å se dem jobbe får meg til å stille spørsmål ved mitt eget arbeid, hva som er mitt ansvar, forteller Bley.

Arafah påpeker at han som palestinsk kunstner har en viktig politisk oppgave.

– Vi har et ansvar overfor okkupasjonen. Vi må ta situasjonen ett steg videre, til et rom uten grenser.

Selv om de politiske kontrastene er store, mener Bley at kunst også har en viktig rolle i Norge. Hun er ikke i tvil om at kunsten har kraft til å forandre.

– Det kan høres utopisk ut, men kunst kan formidle erfaringer som ikke kan beskrives med ord. Den har egenskapen til å få publikum selv til å stille spørsmål.

universitas@universitas.no

MIN STUDIETID

tekst: Bendik Baksaas

Forferdelig fantastisk

■ HVEM: Hanne Ørstavik

■ STUDERTE: Cand.mag. med fagene psykologi, fransk og sosiologi, to grunnfag i drama og forming fra Statens lærerhøgskole og forfatterstudiet i Bø (HiT).

■ NÅR: 1988–1994

■ AKTUELL MED: Romanen *Hyenene*

I en mørk, isolert kjellerhybel i tjukkeste Telemark satt Hanne Ørstavik og skrev sin debutroman. Sin franske kjæreste hadde hun trygt plassert i Trondheim, så hun skulle få tid til å konsentrere seg om studiene.

– Å begynne i Bø var veldig annerledes enn Blindern. Det var helt forferdelig, sier hun dramatisk.

– Og helt fantastisk.

På forfatterstudiet i Bø lærte Hanne å omgås sære forfattere i ubehagelige situasjoner, men tekstene fra den fremtidige debutromanen, *Hakk*, turte hun ikke lese opp for den lille klassen på 15 selvbevisste forfatterspirer.

– Å studere i Bø var jo også en stor forandring fordi det var da jeg først flyttet ut. Jeg bodde hjemme da jeg studerte i Oslo.

– Og da var du... 24 år?

– Hehe, jeg skjønner at du ler, det er altfor, altfor sent. Det er min innstendige oppfordring til alle studenter å flytte hjemmefra lenge før det.

Før året i Bø studerte Hanne Ørstavik psykologi, fransk og sosiologi på Blindern. Gjennom franskstudiene oppdaget hun forfattere som Marguerite Duras og Albert Camus.

– Jeg leste veldig mye. Det ble egentlig altfor lite festing, innrømmer Ørstavik.

– Men... Duras er fantastisk. Har du lest noe av henne?

– Nei?

– Åh! Så heldig du er. Da har du noe å glede deg til.

– Ja?

– Bøkene hennes er så kon-

forme!

– ...

– Så fragmenterte liksom. Alt ligger i perspektivet, deler Ørstavik entusiastisk.

På tross av litteraturinteressen var barndomsdrømmen å bli

psykolog. Fra jenterommet hjemme hos mamma leste Hanne om menneskets indre. Likevel innså hun til slutt at det var hennes egne historier hun skulle leve av, ikke andres.

– Der psykologistudiet handlet om å tegne seg kunnskap som fantes fra før, var forfatterstudiet en direkte motsetning. Jeg måtte rette blikket innover, for å lære noe som fantes der, noe helt nytt, forklarer hun.

– Det er fantastisk å kunne skape noe. Det er det største med å skrive, at noe blir til som ikke var der før.

Skjønnlitterære bøger hadde altså stor påvirkning på studentene Hanne Ørstavik. I tillegg til den franske litteraturen var hun også svært opptatt av William Faulkners *As I Lay Dying*.

– Boken består av mange kapitler i forskjellig størrelse. Boken følger ikke en episk linje, det er derimot forskyvningen og mellomrommene i romanen som danner den sammensatte helheten, beretter Ørstavik.

– Den boken er fantastisk. Paradoksene får leve i en vitenskapelig regi. Det er så mye i livet som er to ting på en gang. Skjønner du hva jeg mener?

– Ehm. Ja.

bendik.baksaas@universitas.no

Med råd fra både psykolog og sjekkeskole konstruerte vi en supersjekker og sendte ham på speed-date for studenter.

Får i ulve

SPEEDDATING

tekst: Heljar Havnes foto: Ketil Blom

– Elsker *du* også Latin-Amerika? For et sammentreff! Jeg har faktisk bodd blant indianere i Panama i et halvt år.

Samtalen har nettopp kommet i gang, den litt pinlige stillheten etter navneutvekslingen blir raskt brutt av mine nyskjerrige spørsmål om jenta på andre siden av bordet. Øynene hennes lyser litt opp når hun får høre om indianerne i Panama, hun elsker nemlig Latin-Amerika. Og hvis hun elsker det, er følelsen gjensidig fra min side av bordet.

Det er speed-dating på Chateau Neuf, og i løpet av en serie treminutters møter med vilt fremmede skal jeg overbevise så mange som mulig om at jeg er en fyr det er verdt å satse på. En heftig natt, eller en fremtidig ektemann kanskje?

Forberedelsene til denne kvelden var grunndige. Både ytre og indre kvaliteter må plukkes fra øverste hylle om man i løpet av tre minutter skal kapre et søkende studiehjerte. Behovet for profesjonell hjelp var presserende.

– Det er viktig å ha like interesser som jenta, sier Torkel, med tilnavnet «Hjerterknekt», instruktør og sjekkeekspert fra sjekkeskolen Genuine Connections.

– Og uansett hva man snakker om, er det viktig å være erfaren. Jenter søker ofte gutter med mer erfaring enn seg selv.

Torkel «Hjerterknekt» og førsteamanuensis ved Psykologisk institutt ved Universitetet i Oslo, Ingela Kvaem, sa seg begge villig til å hjelpe meg på veien mot å bli en supersjekker.

– Man må interessere jenta, men ikke imponere. Jenter synes gutter er mye mer interessante hvis de har relaterbare interesser og erfaringer. Det er bare «golddiggers» som går etter rikdom og suksess, og de vil du ikke ha uansett, sier Torkel.

Jaja. Der røk planen om ta personligheten og inntekten til en aksjemegler på Aker brygge.

Forskjellige jenter vil ha forskjellige gutter, og jeg innså at tilpasningsevnen min sto overfor en utfordring. Men jo mer jentene kunne avsløre om sine interesser, drømmer, mål og erfaringer, jo lettere ville det bli for meg å forme en egen fiktiv livshistorie.

– Jeg elsker Nord-Norge, sier jente nr 8.

– Så kult! Jeg óg. Jeg er faktisk født i Tromsø.

– Men du har jo ikke tromsødialekt?

– Ehm, nei. Det er fordi jeg har bodd i Oslo sid-

en jeg var tre, så jeg har lagt fra meg dialekten.

– Åh, du må jo gå tilbake til tromsødialekten. Jeg elsker nord-norsk dialekt!

Perfekt tenker jeg.

– Æ kan jo prat tromsødialekt, i hværtfall nåkk te å overbevis dåkk osloværinga.

Den gebrokne tromsødialekten går rett hjem, og for å sette prikken over i-en:

– Nord-Norge er fantastisk. Jeg synes nordlyset og midnattsola er noe alle burde oppleve én gang i livet. Minst.

«Man må interessere jenta, men ikke imponere.»

Torkel «Hjerterknekt», sjekkeekspert

Pling, plong, kommer det fra høytalerene. De tre minuttene er over og det er tid for et nytt bekjentskap.

Men det var ikke bare personlighet og opphav som måtte endres for å nå frem til potensielle partnere. Det ytre spiller en minst like viktig rolle for et godt førsteinntrykk. Desverre tar det tid å skaffe seg kroppen til Brad Pitt i Fight Club, men ekspertene hadde råd.

– På speed-date vil hovedfokus være ansiktet, og da er det viktig å vise at du er interessert. Du må holde øyekontakten og smile mye, ble jeg fortalt av psykolog Kvaem.

Torkel «Hjerterknekt» var enig.

– Smil og hold øyekontakten gjennom hele samtalen. Det er viktig å ta mye plass i samtalen, ikke lene seg tilbake og kryse armene. Bruk kroppsspråket til å virke sikker, trygg og interessert.

Holdningen var strammet opp. Med rak rygg og et sjarmende smil gikk jeg fra

jente til jente.

Men kroppsspråk er ikke den eneste språklige utfordringen man risikerer å støte på.

Pling plong.

– Hei, jeg heter Heljar.

– I'm sorry, I don't speak norwegian, I'm from Germany.

– I love Germany. I've actually got family there.

– Oh, so you speak German?

– No, the family situation is, ehm, very complicated.

So what do you do in Oslo?

– I study mathematics.

– That's cool, I was thinking about doing physics.

– Well, physics and maths aren't that far apart.

– No, its not. I really like maths. I love the symmetry, and the fact that there always is a definite answer, sier jeg og tenker med gremmelse på toern i matte på vitnemålet fra videregående.

Men ekspertradene må følges slavisk. Interessene må matche.

Det må også klærne.

– I den settingen du skal ut i vil det antakelig være mange jenter med forskjellige preferanser, ble jeg fortalt av Kvaem.

– Unngå band t-skjorter og klær med politiske budskap.

Min mannlige rådgiver, Torkel, anbefalte klær som passer kroppsformen.

– Det viser seksuell tilgjengelighet, og mørke klær er alltid safe. Lyse, sprakende farger symboliser selvhøytidelighet og overdreven selvtillit. Det virker sjelden på jenter, sa han.

– Mørk slim-fit skjorte og mørkeblå jeans er et godt valg.

Pling, plong. Bort til neste jente.

– Liker du å reise eller? spør jeg.

– Ja, jeg skal faktisk til Australia å studere om ikke lenge.

– Åja, jeg studerte et halvår i Australia for noen år tilbake. Det var utrolig bra, jeg lærte meg å surfe og alt.

– Oi, så kult. Hvor var du?

– Melbourne.

Det er den første byen som spretter fram i hodet, men så oppstår det et problem. Har Melbourne egentlig kystlinje? Geografikunnskapene om Australia er ikke på topp, så en helgarde-ring må til:

Den fantastiske mann: Da jeg skulle presentere meg selv for de andre studentene på speed-date, prøvde jeg bare å matche etterspørselen. Det funka i fire av fem tilfeller.

FOTOMANIPULASJON: SKJALG BØHMER VOLD

klær

«Jo mer jentene kunne avsløre om sine interesser, drømmer, mål og erfaringer, jo lettere ville det bli for meg å forme en egen fiktiv livshistorie.»

Statsvitenskap?: Å snakke om kjærlighet for offentlig administrasjon funket ikke like bra for Universitas' supersjekker.

– Men vi dro ofte til Sydney da, det var der jeg lærte å surfe.

Pling, plong. Neste jente. Hun tar ordet først, og vil finne ut hva jeg studerer. Dette går ikke etter planen.

- Ehm, statsvitenskap. Hva med deg?
- Litteratur.
- Så interessant, hvorfor det?
- Jeg synes det er viktig å studere noe man liker, ikke bare studere for å få jobb.
- Jeg er helt enig. Det er derfor jeg tar statsvitenskap nå, det er det jeg brenner for.

– Offentlig politikk og administrasjon er det du brenner for?

- Det virker som om hun fatter mistanke.
- Ja, det høres kanskje litt rart ut, men statsvitenskap er kjempeinteressant altså. Hadde jeg villet gå rett i jobb etter studier hadde jeg tatt økonomi, men jeg orker ikke pine meg gjennom et uinteressant studium bare for å sikre meg en godt betalt jobb når jeg er ferdig.
- Helt enig, sier hun.

Kvelden er over. Fem jenter har blitt tre minutter bedre kjent med fem vidt forskjellige ut-

gaver av Heljar. De har møtt en masterstudent på ingeniør, en økonom, en statsviter, en surfende ex-philstudent og en aspirerende journalist.

– Like barn leker best, sier psykolog Kvaem, og det ser ut til at hun har rett. Fire av fem jenter ville gjerne møte meg igjen.

Desverre fikk jeg aldri fortalt noen av jentene om den jeg egentlig er. En så vidt 19 år gammel enkeltemnestudent med interesse for fotball og Playstation. Kanskje venter min neste store kjærlighet et annet sted.

kulturredaksjonen@universitas.no

Språkproblemer: Universitas' utsendte kunne ikke tysk, men hva gjør vel det når man kan ljuge på seg et germansk familietre?

Nord-norsk sjarm: Gebrokket tromsø-dialekt bringer frem et smil på andre siden av bordet.

PETIT

Latterlig trange bukser

Jeg hadde akkurat iført meg mine nyinnkjøpte bukser fra hipstersjappa «American Apparel» og var på vei nedover Broadway på Manhattan. Buksene var av den supertrange sorten – vi snakker pølsekinn rundt bena – så jeg var i forfenglighetens navn ganske usikker da jeg fikk øye på noen muskuløse konstruksjonsarbeidere som satt på en benk og spiste lunsj. Disse bredskuldrede barskingene vil neppe levne mine trange bukser mye ære, tenkte jeg, og oppdaget riktignok at ett eller annet i min retning var gjenstand for mye latter.

Det eneste jeg hørte var «that guy». De snakket altså om en fyr, og denne fyren var etter alle solemerker meg. De klamrer seg bare til sine stereotypiske kjønnsforestillinger, forsøkte jeg å trøste meg med. Men mager var trøsten, for det var enkelt å forestille seg hva som hadde blitt sagt. «Sometimes it's hard to separate your stockings from your jeans, look at that guy!» eller «I guess somebody took on his sisters jeans this morning, look at that guy!».

Med disse onde tungene talende i mitt sinn fortsatte jeg ferden nedover Broadway og skottet vaksomt rundt meg, i frykt for at flere skulle le av buksene. Og flere skulle det bli. Først en mann som passerte meg med et stort flir om munnen. Deretter et par i et kafévindu på den andre siden av gaten, smilende og med blikket i min retning.

Blunderen var et faktum. Jeg hadde blitt «fyren med de trange buksene». Han som folk bruker som eksempel når de snakker om hvor trange bukser enkelte går med nå om dagen. Han som til og med vekker oppsikt i et av verdens mest befolknings-tette områder.

Den neste som skulle glede seg over mine bukser, var en pølselger. Han serverte meg nok et glis, og feide all tvil til side. Buksene måtte av. Da jeg tittet ned for å bekrefte hvor komisk trange buksene var, oppdaget jeg imidlertid den egentlige kilden til alle smilene. Det var buksesmekken. Den var vid åpen.

Mr. Big in the Apple

anmelderredaktør: **Nordis Tennes**
nordis.tennes@universitas.no 922 21 231

ANMELDELSER

Poetikk og praksis

Det finnes mange definisjoner av det vidtfavnende begrepet poetikk, noe som fremgår av innholdet i tidsskriftet. Redaksjonen har vært flinke til å velge ut et bredt spekter av tekster, fra etablerte og uetablerte, norske og utenlandske forfattere, som alle har det til felles at de skal utdype nærmere hva poetikk er, i teori og praksis.

En måte å definere poetikk på er som en måte å undersøke ulike sjangeres egenart, variasjon og eksistensberettigelse. Denne definisjonen brukes gjerne om en teoretisk-akademisk poetikk, mens en litterær poetikk kan defineres som en betraktningssmåte over egen eller andres lese- og skrivepraksis. Et eksempel på en litterær poetikk er å finne i Tuva Marie Engdal sine fire dikt som på elegant og lekent vis reflekter rundt poetens egen eksistens og opphav.

Et annet utmerket bidrag er Tora Seljebøs «Å skrive frem eit ansikt». Teksten fremstår som en rekke korte prosadikt som til

TIDSSKRIFT

Bøygen nr. 1 og 2.

Tema: **Poetikk**

Av: **Masterstudentene på litteratur ved UiO**

stadighet søker å utforske seg selv og sin egen skrive- og leseprosess gjennom sitater fra blant annet Tone Hødnebo og Tarjei Vesaas. Spørsmålet, hvorfor skriver jeg og hva er det godt for, er gjennomgående i tekstene, men Seljebø har også et svar: *For å skrive fram seg sjølv. Sitt eige ansikt.*

Selv med et noe svevende tema, hvor det ikke er til å unngå å støte på tunge teoretiske tekster, har siste utgave av *Bøygen* blitt et interessant og velredigert nummer. I hovedsak består det av godt formulerte og underholdene tekster som vil være til glede for masterstudentene på litteraturvitenskap, men også for den jevnt over middels litteraturinteresserte.

Kristian Wikborg Wiese
universitas@universitas.no

Falchs gale verden

Før Kodak, eller hvem det nå var, fant opp fargene en gang mot slutten av Filmavisens tidsalder, var verden langt enklere. Den var svart og hvit og full av guttepjokker med six-pence og treski. Dessuten så folk artige ut på bilder.

Regissør, tekstforfatter og humorist, Sigmund Falch, har rotet på folkemuseet og funnet gamle fotografier som han med en kort tekst setter i en ny, konstruert, og som oftest helt absurd kontekst. Best er dette eksemplifisert i Falchs utgivelse fra 2010, *Redlight Setesdal*, som spiller på et bilde av to trinne damer i bunad lent opp mot en parkert bil på en landevei.

Fotografiene, i hovedsak tatt av Anders B. Wilse, er nydelige hverdagsskildringer fra en svunnen tid, og tekstene er så rare og overraskende at Falch evner å finne opp sitt eget konsept gang etter gang, side etter side. Det blir, for å si det enkelt, aldri kjedelig.

BOK

Dei tek ikkje tran i Texas

Av: **Sigmund Falch**

Forlag: **Schibsted**

Falch skaper en humor som ligner den Gary Larsson presenterer i sitt én-ruteformat, og alle som har prøvd å forklare en Larsson-stripe til noen som ikke har lest den, vet at det er et håpløst prosjekt. Så er også tilfellet Falch, men det er likevel fristende å prøve.

Blant annet byr boken på et bilde av en mann som sveiver på en ubestemmelig mekanisk innretning, og den tilhørende teksten sier: *Håkon hadde endeleg lukkast med å lage ein «kvintmaskformator».* No gjaldt det berre å finne ut kva faen det var for noko. Det samme gjelder egentlig også for Falch som forfatter og humorist: Han har heilt klart lukkast, men det er faen ikkje godt å seie kva det er for noko.

Anders Fjellberg
anders.fjellberg@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Mandag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: People Love Music
1100: Studentnyhetene
1103: A-lista
1200: Snakker ikke norsk
1900: Bra Trommis
2030: Sort Kanal
2130: Get to Know Grime
2200: Goodshit
2300: The O & Jo Show
0000: Overkill

Tirsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Ry
1030: Grenseløst
1100: Studentnyhetene
1103: Du skulle ha vært der
1200: Radio Nova Highlights

Onsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur

1000: Studentnyhetene
1003: Tekstbh.-programmet
1100: Studentnyhetene
1103: UD
1130: Rabarbra
1200: Studentradiolista
1900: Kveggels
2030: Country Barn
2100: Spillmatic
2200: Funkiga Timmen
2300: Neu
0000: Støyfoten

Torsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene

0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Nova Noir
1200: Det Fiktive Selskab

Fredag

0600: Democracy Now!
0700: Spillmatic
0800: Du skulle ha vært der
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Opplysningen 99.3
1100: Studentnyhetene
1103: Nyhetsfredag
1200: Radiotjenesten
1230: Skallebank

RADIO NOVA

1900: Gymtimen
2000: Nova Nedstrippa
2100: Magic Beat
2130: Nova Amor
2200: Musikk, Dans og Drama
0000: XO Hiphop

Søndag

0000: Novanatt
0800: Ry
0830: Grenseløst
0900: Det Fiktive Selskab
1000: Snakker ikke norsk
1400: Rabarbra
1430: Stang ut
1500: Sorgenfri
1600: Poplogg

Trygdekontoret live: Fra venstre: Thomas Seltzer, Sarah Sørheim, Hans Olav Lahlum, Morten Dæhlen og Eirik Newth

Drøvtygget trygdekontor

Påstand: Norges ironikonge og medianorges skarpeste kan slå lufta ut av Saras telt når de spår framtidens nye medier.

«Om 20 år kommer ikke en scheft til å lese bøker», raljerer Trygdebeistet, som har sitt å si om hva vi kan vente oss av framtidens medier. «I framtida kommer alle til å ha sex med roboter. Jæævla fiine roboter». Lørdag var Trygdebeistet og Trygdekontoret live tilbake som programpost på Universitetet i Oslo sin tredje idéfestival, med temaet digitalisering.

Og etter prat om hva internett egentlig er og at Ibsens verker snart er å finne som digitale tekster er det godt å avslutte med antitesen til det hele: Thomas Seltzer.

Denne gangen var det redaktør for Etterbørs i Dagens næringsliv, Sarah Sørheim, historiker Hans Olav Lahlum, instituttleder på informatikk, Morten Dæhlen og astrokjendis Eirik Newth som skulle gi Trygdebeistet og publikum svar på om framtidens romaner vil bli skrevet på twitter.

Der Trygdekontoret forrige idéfestival holdt showet i et UiO-auditorium fullt av blindernhipstere var det denne kvelden plassert i turistfella Saras telt, midt i hjertet av bokfestivalen, hvor store deler av publikum nå latet til å være rødvinsmarinerte litteraturdamer som noe tilfeldig hadde ramla inn.

Seltzer vet å bruke publikummet for hva det er verdt og det funker som bare det da han åpner med å be alle «høykulturelle her inne» om å jekke seg ned

«I framtida kommer alle til å ha sex med roboter. Jæævla fiine roboter.»

IDÉFESTIVALEN

Trygdekontoret Live: Mediespesial

Hvem: **Thomas Seltzer med gjester.**

Hvor: **Saras Telt.**

Når: **Lørdag 17 september.**

ved å foreta en pusteøvelse.

Det ble likefullt mange døpunkter i debatten hvor det ble langt mellom latteren og hvor dynamikken mellom de veldig ulike gjestene var fraverende. Det ble litt for ofte for mye fjas hvor man ble sittende å håpe på at Trygdebeistet snart skal komme på skjermen og stoppe pjattet.

Best fungerte det da Seltzer brøt inn med vittige kommentarer og hvor karakterene til gjestene endelig fikk skinne gjennom, som da Lahlum fortalte at hans forhold til teknologi var at han hadde mistet to computere på under et år.

Aller best fungerte Trygdebeistet. For der raljøreren både fikk oss til å le samtidig som han spådde framtida, evnet panelet nærmest ikke å komme fram til noe som helst. Litt trist er det at medianorges skarpeste, pressa sammen på en bitteliten scene, må se seg slått av en tv-skjerm.

Konklusjon: Sak avslått.

Julie Nordby Egeland
Ketil Blom (foto)
juleneg@universitas.no

Mia Caroline Bratz, journalist

UKAS ANBEFALING

Fiffig filmfest

Denne helga oppfordres lurvete og lesetrøtte studenter til sige ned i de røde velurstolene på Gimle kino med et aldri så lite glass Bordeaux. I Frogner-fine omgivelser rulles nemlig fem filmer som er nominert til Nordisk råds filmpris, introdusert av filmskaperne selv. På lerretet kan du se dansk film om etablerings-

angst, et svensk bidrag om oppgjør og farvel, utagerende festing på finsk, og fisketrålerkultur på Island. For ikke å glemme det norske bidraget *Oslo 31.august*. Foruten å få med deg kremen av nordisk filmproduksjon, er det verdt turen i seg selv blant de høstkleddede kastanjetrærne i Bygdøy allée.

Bendik Løve, journalist

UKAS ADVARSEL

Søt hevn

Arbeidslivsdagen på UiO er rein og skjær urettferdighet. For dem som studerer de rette fagene (les: øko-nomi-, ingeniør-og enkelte samfunns-fag) fungerer den sikkert utmerket. Der kan de møte Statoil, knytte kon-takter og skaffe seg sine prestisjefylte «internships».

For min egen del fungerer arbeids-

livsdagen som et årlig kick-off på høstdepresjonen. Når de entusiastiske kapitalisthaiene får vite at jeg studerer på HF, blir jeg alltid brutalt avvist. Min oppfordring er derfor som følger: møt opp, unngå øyekontakt og rapp med dere så mange karameller og kulepen-ner som mulig.

Ubrukt potensiale

Nye band som vil spille gammel musikk er et kjent fenomen. Sparrow and the Workshop er en Glasgowbasert trio som spiller 60- og 70-talls skrangle-rock. Med en kvinnelig sanger, mye bruk av vokalharmonier og et generelt upolert uttrykk har bandet et godt utgangspunkt. På tross av potensialet er bandets andre full-lengder, *Spitting Daggers*, kvalitetsmes-sig svært ujevn. Den åpner med en slags proglåt hvor hovedriffet går i en skeiv takt. Låta faller dessverre igjen-nom på grunn av at den ellers ikke har noe interessant ved seg. Melodien fenger ikke, de musikalske prestasjon-ene er begrenset og uttrykket uoriginalt.

Plata har kun to lyspunkter: «Snakes in the Grass» er faktisk en svært god poplåt. Den feng-ende melodien støttes opp av solide 60-talls vokalharmonier. Den siste låta på plata er også veldig sterk. «Soft Sound of

your Voice» er en sårbar ballade hvor vokalist Jill O'Sullivan kommer til sin rett. Hun synger overbevisende, godt akkompagnert av en like sterk annenstemme. Vokalistene gir den det løftet resten av plata mangler. Oppsummert gir plata et svakt og ganske kjedelig helhets-inntrykk. Bandet mangler både sterke melodier og et interes-sant uttrykk. Produksjonen er også svært enkel. Dette er i seg selv ikke et stort problem, men det gjør at det skinner veldig gjennom når låtmaterialet ikke holder mål. De små diamantene er gjemt bort blant en lang rekke intetsigende innslag. Det er synd, for «Snakes in the Grass» og «Soft Sound of Your Voice» kunne vært en glimrende singel.

Bendik Baksaas
bendik.baksaas@universitas.no

Sedativ psyketripp

Det er gått tre år si-den Pirate Love slapp debuten *Black Vo-doun Space Blues*, og det er nå tydelig hva gutta, som den gang ble utropt til Norges nye rockehåp, har drevet med siden sist. Bandet har nemlig uttalt at deres nye album tilbyr lytterne en transcendent reise som vekker sinnsgiftene og induserer en form for nirvana, samtidig som de mener at opplevelsen skal være både esoterisk, psykotropisk og etnobotanisk. Med andre ord, Pirate Love har brukt tiden på å røyke. Og den buddhistiske vekkel-sesreisen funker. Siden sist har piratene tatt et tiårssteg tilbake, og svever nå med beina godt plantet i sekstitallet. *Narco Lux High School* starter likegreit med å stjele introen til The Doors' «Riders on the Storm,» og platen fortsetter ufortrødent ved å plukke elementer fra sekstital-lets psykedeli. Piratene stikker blant annet en vellykket tur innom samme tiårs *Pet Sounds*,

da de produserer lystige vokal-harmonier (!) i glad-psych-surf-låter som «Ghostfix» og «School Sux». De gjør ikke noe nytt, men de gjennomfører det kjente.

Albumet er over på en liten halvtime, noe som sikkert er mer enn nok om du befinner deg i en lignende LSD-rus som David Al Dajani virker å være i, der han stønner seg gjennom sangene. Platen, som umiddelbart virket som en gammel kjenning, blir bedre ved hver gjennomlytting, og er av typen som garantert vil vokse forbi ørene og inn i be-visstheten utover høstkveldene. Den er en hyllest til sekstitallet; til buddhismen; til psykotro-pien. Og er behagelig selv i edru tilstand.

Øyvind Gallefoss
oyvind.gallefoss@universitas.no

KULTURKALENDER

onsdag 21. september

Lunsj med kultur: Olaf Mundal, gita-rist, og Julie Kleive på vokal er en ung og dynamisk duo. Musikken de lager kan beskrives med ord som nyansert, formidlende, leken og som øyeblikks-kunst. Inspirasjon hentes blant annet fra Joni Mitchell, og ro i sjela og evig gode konsertminner er nærmest en garanti. **Blindern, Harald Schjeldrups hus, kl. 12.15 – 12.45**

Omvisning: Seniorrådgiver ved planleg-gings- og eiendomsseksjonen ved UiO Ulla Uberg tar med alle som vil på gratis kunstmvisning på Blindern. Vi får se skulpturer og fresker, og høre historien bak, og Uberg vil gjøre oss kjent med kunstens mange språk. Trodde du Blindern var en stygg betongørken? Tro om igjen! **Blindern campus, fysikkbyg-ningen. Kl. 13.00 – 14.00**

Festival: Den aller første sosiologiske filmfestivalen finner sted, og går under navnet Ugress-festivalen. Navnet henspiller i følge arrangørene i Sosiologisk filmklubb på avvik i ulike former. Det blir både filmvisninger, film-quiz og konsert og moroa varer i to dager. Blant filmene som vises er «XXY» og «District 9». **Blindern, U1 SV-kjelleren, Eilert Sundts hus. Kl. 17.15**

Utstilling: Studenter og lærere fra Kunstakademiet (KHiO) og International Academy of Art Palestine har samar-beidet om utstillingen «If inside, to get out – if outside, to get in». Fokuset ligger på utdanning, pedagogikk og makt, og det blir presentert verk av til sammen 22 kunststudenter og kunstnere. **KHiO, Søylegalleriet, Fossveien 24. Kl. 18.00**

torsdag 22. september

Film: Cinema Neuf fortsetter sin «New French Extremity»-serie og kveldens film er «Irréversible», også denne av Gaspar Noé. Filmen tar opp voldtekt, ærekrenkelse og hemningsløs vold, og er smertefull å se, så dette er ikke for de sarte sjeler. **Chateau Neuf, Lillesalen. Kl. 19.00. Pris: 40/60 (medl./ikke medl.)**

Festival: Oslo kommune gir folket en gratis kommunal opplevels-es-gave langs Akerselva, med ca. 60 kulturinnslag opplyst av 3000 fakler. Alt elektrisk lys slukkes, og man hyller høstjenvdøgn – når dag og natt er like lange. Årets elvelangs er den niende i rekken, og løypa strekker seg over 8 km uten glitter og stas, elektronikk og kremmere. **Langs Akerselva, kl. 20.00 – 23.00**

Konsert: Platedebutant og viserock-sanger Jonas Alaska holder releasekonsert, og det bør man få med seg. Paul Simon, Bob Dylan og Gram Parsons er alle artister som inspirerer den unge mannen fra Åmli i Aust-Agder, og etter tre år på LIPA har unge Alaska latt inspirasjonen ta form i ti knallsterke låter som ruller ut

på løpende bånd så enkelt som om mannen var skapt for nettopp dette. Kanskje det er tilfelle? Sjekk ut selv! **Parkteatret, Olav Ryes plass 11. Kl. 20.00. Pris: 150**

fredag 23. september

Lunsj med kultur: Fenomenale Hayden Powell Trio gjester vestibyen denne fredagen, og fremfører selvkomponert jazz. Trompetist og komponist Powell står i front, og sammen med Jo Fougner Skaansar på bass og Eyolf Dale på klaver skal han hovedsakelig fremføre verker fra platen *The Attic*. Jazz opp fredagslunsjen og kom innom! **Blindern, Georg Sverdrups hus. Kl. 12.15 – 12.45**

Messe: Forskningstorget under Forskningsdagene har blitt et like sikkert høsttegn i Oslo sentrum som gule blader. Jakt på miljøgifter, hjerneforskning og studier av relasjoner mellom mennesker er blant temaene som presenteres på årets torg, hvor hovedtemaet er kjemi – en hyllest til det internasjonale kjemilåret. Torget er også åpent lørdag. **Universitetsplassen, kl. 9.00 – 16.00**

Alaska: En ung Bob, Paul eller Gram? Finn det ut selv på Parkteatret!

Utstilling: Fjorårets førsteårs arkitektstudenter dro på ekskursjon til Roma i vårsemesteret. Med seg hjem hadde de blant annet et knippe flotte frihåndstegninger fra den fortryllende byen, og disse tegningene stilles nå ut på Arkitektur- og designhøgskolen. Verdt å få med seg. **AHO, Galleriet. Hele dagen frem til 23. september.**

lørdag 24. september

Forelesning: I rekken forelesinger «Etter 22. juli» har vi nå kommet til temaet religion og norske verdier. Professorene Oddbjørn Leirvik og Jone Salomonsen snakker om hvordan religionsdialogen kan bidra til fellesskap, og kristendom, paganisme og kvin-nefiendsskap. **Domus Academica, Gamle festsal. Kl. 14.00 – 15.30**

Konsert: Lillestrøm musikkorps dirigert av Lars Thomas Holm disker opp med Hector Berlioz' «Symphonie Fantas-tique», Johan Svendsens «Andante Funebre» og Mendelssohns «Hybridene-ouverture». Alle fans av klassisk musikk bør få med seg dette! **NMH, Lindemansalen. Kl. 17.00. Pris: 100/150 (stud./ikke stud.)**

søndag 25. september

Konsert: Verdensstjernen Dee Dee Bridgewater gjester Oslo med sin personlige og kritikerroste hyllestkonsert til selveste Lady Day, Billie Holiday. At hun er booket til en så liten og intim klubb er en sensasjon i seg selv, og gir en unik mulighet til å oppleve en av vår tids største kvinnelige jazzvokalist på kloss hold. **Victoria Nasjonal Jazzscene, Karl Johans gate 35, kl. 20.00. Pris: 375/425 (stud./ikke stud.)**

mandag 26. september

Upop aftern: Afroamerikanske kvinner bruker farlige kjemikalier, hair extensions og parykk for å unngå den tabubelagte afrofrisuren. Alt for å passe inn i et hvitt ideal. Nei, vi snakker ikke om 50-tallet, men snarere nåtiden. Hvorfor er det sånn? Hannah Wozene Kvam og Anne Danielsen snakker om svart stolthet og hvitt ideal i svart kultur i dag. **Chateau Neuf, Lillesalen. Kl. 19.00**

tirsdag 27. september

Messe: Man kan ikke være evig student. Det høres kanskje brutalt ut, men sant er det. Derfor kan det være lurt å ta turen innom Arbeidslivsdagen, ha et speed-intervju med noen potensielle arbeidsgivere og ta med seg litt lese-materiale hjem. Det er kanskje på tide å begynne å planlegge fremtiden? **Blindern, Idrettsbygningen. Kl. 11.00 – 16.00**

Litteratur på Blå: En vinterdag i 1970 skrev billedkunstneren Bodil Cappelen et brev til poeten Olav H. Hauge. De to hadde aldri møtt hverandre før, men dette ble begynnelsen på en fem år lang brevveksling som også endte med at de flyttet sammen våren 1975. Kjærlighetsbrev er kveldens tema, og litteraturprofessor Tone Selboe holder innledning, før det blir samtale med selveste Cappelen. **Blå, Brenneriveien 9c. Kl. 19.00. Pris: 30**

Konsert: Lyst på en positiv over-raskelse? Kanskje du vil sjekke ut noe kul musikk som du ikke har hørt før? Ta turen til Musikkhøgskolen og sjekk ut Musikkbaren, hvor studenter og ansatte ved skolen viser smakebiter på egne prosjekter. Dersom musikken skulle være dørgende kjedelig, skiltes det også med servering under arrangementet. God plan for sultne studenter. **NMH, Fojaeen. Kl. 20.30**

Får endelig kline

Universitas test av studentkjelleren «Escape» avslørte et strengt håndhevet klineforbud i det nye informatikkbygget. Marius Næss Olsen i Cybernetisk selskap har nå opphevet klineforbudet, og håper at så mange informatikkstudenter som mulig endelig skal få sin kline-debut.

– De fleste her nede har den klassiske ederkoppkroppen. Vi er bleke, svaksynte og jævlige opptatt av roboter og Linux. Et klineforbud hjalp ikke akkurat på, men nå sitter vi og varmer opp tunga hele hurven, sier Næss Olsen til Ad Notam, via sin profil på sukker.no.

Stein geolog

I en intern epost tar geologiprofessor Elisabeth Alve på seg ansvaret for formalinlekkasjen som forrige uke forårsaket en masse baluba på Blindern.

«Det ser ut til at dette indirekte kan knyttes til min aktivitet.» skriver hun.

– Ojoj, sier Ad Notam.

Formalin brukes hovedsaklig til lagring av døde dyr, men kan også blandes med metanol, etanol, og noe annet grums, og så røykes i festøyemed.

«Øøyh! Er du snut?», skriver Narko-Alve i en tekstmelding til Ad Notam, når vi ber om en mer detaljert oppskrift på partytrikset.

Lytterrekord

Radio Novas lyttertall har skutt i været etter forrige ukes sak i Universitas om Hitler-hits på eteren.

«Jeg la inn omtrent 13 timer fra min samling med absolutt jævlige musikk. (...) Det var nazimarsjer og David Hasselhoff», sa eks-redaktør Kristoffer Ravneberg.

Tall Ad Notam har fått tilgang til viser en økning i lyttere på hele én million fantasillion prosent den siste uken.

– Ja, det stemmer det, sier en fornøyd redaktør i Nazi-Nova, Jo Grunde Straume.

– Ravneberg har begynt å høre på, jeg har begynt å høre på, og... Nei, det er vel egentlig bare oss to.

Verdens beste

I forkant av vårens eksamen i kjønn – og hudsykdommer fikk alle kandidatene utlevert spørsmålene på forhånd (se Vi spør ►). Rektor ved UiO, Ole P. Ottersen, roser nå

Medisinsk fakultet for oppfinnsomhet i læringsprosessen.

– Dette er en del av UiOs langsiktige jubileumsstrategimålsetningsvisjon, og studentenes fantastiske prestasjon – tenk det, ingen strøk! – gjør at UiO nå topper min egen ranking over verdens beste universiteter.

Eksamensoppgave: Alle medisinstudentene klarte å identifisere denne lille krabattens hudsykdom «fremskredent pelsutviklingssyndrom»

Ferska på plata: Elisabeth Alve og en ukjent geologistudent blir her frattatt en tiltersdunk med formalin.

Alle fikk stå

FOTOMANIPULASJON: HÅKON SUKUVARA

Faktafeil: Det er et stivt stykke for en medisinsprofessor å påstå at selv jentene fikk ereksjon under eksamen. Likevel vil ikke Petter Gjersvik vurdere sin stilling.

Blant medisinstudentene som hadde fått eksamensoppgaven om kjønnsykdommer på forhånd, fikk alle stå. Kinky, synes vi, men hva tenker førstearmanuensis Petter Gjersvik? Vi spør.

– Altså, jeg tror ikke det gjenspeiler den generelle situasjonen. Som jeg sa sist hadde jeg jo regnet med større strykprosent, men jeg er mindre bekymret for dette kullet enn de tidligere kullene.

– Jaha, fikk ikke de stå?

– Det er litt komplisert. Tidligere har bare en tredjedel kommet opp.

– Auda!

– Og da fikk de ikke vite det før en dag eller to før. Jeg er mer bekymret for de som tok sjansen på å ikke komme opp. Dette året kom jo alle opp.

– Det er jo vel og bra, men er det professorenes oppgave å se til at så mange som mulig av studentene får stå?

– Ja, altså, vi ønsker at flest mulig skal stå, men kandidatene som slipper gjennom skal jo ha tilstrekkelig kunnskap.

– Hvordan reagerte du da alle studentene fikk stå?

– Hvordan reagerte jeg? Nå hører jeg at tastaturet ditt tikker, der. Nei, jeg syntes det er en uheldig situasjon, at det er kjedelig.

– Er det sannsynlig at alle studentene får stå også neste semester?

– Det er jo helt umulig å si, men det er sjelden at det avholdes en eksamen der alle står.

– Men hva med jentene, da? Fikk de også stå?

– Jada. Alle som en, det var ingen forskjell på jenter og gutter.

– Jøss. Jeg trodde det var medisinsk umulig?

– Var det en grovhet? I så fall var den ganske platt. Den synes jeg ikke du bør ta med i saken.

– Vi får se. Er det ikke i det hele tatt litt perverst at studenter får stå når det er snakk om hud- og kjønnsykdommer?

– Nei, jeg har ingen videre kommentar.

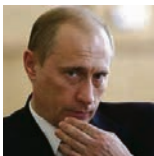
– Dere driver åpenbart med en pervertert form for seksualundervisning der borte på Riksen. Vil du vurdere din stilling?

– Uff, du fortsetter i samme sjanger, hører jeg! Nei, stillingen min er jeg veldig fornøyd med.

baksiden@universitas.no

HINT: Minst én gal russer hjelper oss denne uka med å kommentere de siste utviklingene i verdens høyere utdanningshegemoni. Riktig svar sendes til filip.roschauw@gmail.com

+R

+

1. Hva heter roboten som deltok på åpningen av UiOs idéfestival denne helgen?
2. Og hva heter raddislegen som holdt foredrag om roboter i kirurgien under samme arrangement?
3. Hva heter den blå roboten som hadde hovedrollen i seks nintendospill i perioden 1987 til 1993?
4. I hvilket tv-program danset Harald Eia som en robot?
5. Hvilket rockeband har laget en låt som heter «Paranoid Android»?
6. Og hvilken bok er dette en referanse til?
7. Hva heter leketøysprodusenten som lanserte «Transformers» i 1984?
8. Hvilken film åpner med at en robot ytrer følgende: «Did you hear that? They shut down the main reactor»?
9. Hva står forkortelsen kyborg for?
10. Hvilket tysk band sang «We are the Robots» i 1978?

1. Geminioid-DK
2. Erik Fosse
3. Mega Man
4. Åpen post (2001)
5. Radiohead
6. Halkerens guide til galaksen (1979)
7. Hasbro
8. Star Wars (1977)
9. Kybernetisk organisme
10. Kraftwerk